

Terrorismens inverkan på turismen i Mumbai

Eva Ekholm

Lärdomsprov

Utbildningsprogrammet för turism

2010

Utbildningsprogrammet för turism

<p>Skribent Eva Ekholm</p>	<p>Grupp Resto07</p>
<p>Rubriken på lärdomsprovet Terrorismens inverkan på turismen i Mumbai</p>	<p>Antal sidor och bilagor 53 + 1</p>
<p>Handledare Eva Holmberg, Katri Heikkinen</p>	
<p>Det sker terrorattacker för att Indien och Pakistan är oense om vem som skall få landområdet Jammu & Kashmir och i Mumbai har det skett sju terrorattacker före attacken den 26.11.2008. Attacken år 2008 började med att tio terrorister kom med båt till Mumbai och sedan anföll de CST järnvägsstation, Leopold Café & Bar, judistcentret Nariman House, Taj Mahal- och Oberoi Trident-hotellen. Lashkar-e-Taiba utförde attacken, där det dog 165 personer och 26 stycken av dem var utlänningar.</p> <p>Målet med lärdomsprovet var att ta reda på hur terrorattacken i Mumbai den 26.11.2008, påverkade turismen där. Arbetet avgränsades till Mumbai. I lärdomsprovet användes kvalitativ datainsamlingsmetod. Lärdomsprovet utfördes som en fallstudie, till den hörde en intervju med en researrangörs verkställande direktör och tidningsartiklar. Lärdomsprovet skrevs från december 2009 till maj 2010 och intervjun utfördes den 14.4.2010.</p> <p>Resultaten var att direkt efter attacken skedde det hotellavbokningar och användningsgraden på hotellen var låg under år 2008. Turisterna anlände inte som vanligt under säsongen från december-mars år 2008-2009. Bokningarna som gjorts för julen och nyåret år 2008 påverkades. Taxi-chaufförer och fotograferare började utföra terror-rundturer för turisterna. Attacken invercade mera på ekonomin och på de icke-muslimska religionerna än på turismen. Attacken påverkade nog lite på turismen, men turisterna kommer som de brukar trots att de är lite rädda och hotellen har restaurerats.</p> <p>Efter attacken har säkerheten ökat och alla medborgare i Indien har fått identitetskort. Övervakningsbyråer håller möten dagligen och koordineringen mellan olika byråer har förbättrats. Polisen i Mumbai har ökat på budgeten, sina vapen och fordon. Man försöker stoppa pengaflödet till terroristerna och sjöbevakningen skall utökas. Men trots det fortsätter terrorattacker att ske och terrorismen förblir ett hot och en verklighet i Indien.</p>	
<p>Nyckelord Terrorism, terrorattack, Mumbai, turism</p>	

Degree Programme in Tourism

<p>Author Eva Ekholm</p>	<p>Group Resto07</p>
<p>The title of thesis Impact of Terrorism on Tourism in Mumbai</p>	<p>Number of pages and appendices 53 + 1</p>
<p>Supervisors Eva Holmberg, Katri Heikkinen</p>	
<p>Terror attacks in India occur because India and Pakistan have difficulties to decide to whom the Jammu & Kashmir area should belong. Before the attack on 26 November 2008, seven attacks had already taken place in Mumbai. The attack in November 2008 started as terrorists came by boat to Mumbai and then attacked the CST railway station, the Leopold Café & Bar, the Nariman House and the Taj Mahal and Oberoi Trident hotels. The terror organisation Lashkar-e-Taiba was behind the attack resulting in the deaths of 165 people, 26 of which were foreigners.</p> <p>The objective of this thesis was to find out how the terror attack of 26 November 2008 affected tourism in Mumbai. The study deals only with the effects on Mumbai. The method used in the thesis is the qualitative research method. The thesis is a case study including an interview with the managing director of a travel arranger company as well as news articles. The thesis writing process started in December 2009 and finished in May 2010. The interview took place on 14 April 2010.</p> <p>The result shows that immediately after the attack, hotel cancellations were implemented and the occupancy rate of hotels was very low during the year of 2008. Tourists did not arrive as usual during the season from December 2008 to March 2009. The bookings that had been made for Christmas and New Year 2008 were affected. Taxi drivers and photographers started to arrange terror tours for tourists. The attack affected the economy and the non-Muslim religions more than the tourism business. Although tourism did suffer to some extent, tourists are now arriving almost as usual, even though they are a little wary. The hotels have been restored.</p> <p>After the attack the security has increased and all Indian citizens have identity cards now. The surveillance agencies hold daily meetings and the coordination between agencies has improved. The Mumbai Police have increased its budget and number of weapons and vehicles. Also the Sea Guard forces will be reinforced. However, terror attacks still continue and terrorism remains a threat and a reality in India.</p>	
<p>Key words Terrorism, terror attack, Mumbai, tourism</p>	

Innehåll

1	Inledning.....	1
1.1	Problemområde	1
1.2	Syfte och avgränsning	1
1.3	Metod	2
1.4	Arbetets struktur.....	2
2	Kunskapsram.....	3
2.1	Terrorism	3
2.2	Terrorism och turism.....	8
2.3	Terrorismens följder.....	10
2.4	Hur undvika terrorism	12
2.5	Sammanfattning av kunskapsramen	15
3	Metodgenomgång	18
3.1	Fallstudien i det här lärdomsprovet	19
4	Terrorattackens inverkan på Mumbais turism.....	20
4.1	Mumbai	20
4.1.1	En allmän översikt.....	20
4.1.2	Mumbai som turistdestination.....	22
4.1.3	Bakgrund till terrorattacken	24
4.2	Terrorattacken i Mumbai 26.11.2008.....	26
4.3	Terrorattackens inverkan.....	32
4.4	Hur undvika terrorism i framtiden.....	36
4.4.1	Indien	36
4.4.2	Mumbai.....	38
5	Slutdiskussion och lärdomar	42
	Källor	44
	Bilagor	54
	Bilaga 1. Frågeguide	54

1 Inledning

Terrorism har blivit ett allt mera utbredd fenomen överallt i världen. Terrorism är ett sätt att kriga och utöva propaganda med vapen. Terroristerna vill med terrorattacker komma åt folket som blir upprörda av dådet. Terrorism är ett sätt att få politiskt inflytande. Terrorismen har oskyldiga människor som mål, så att terroristerna kan påverka dem som de inte direkt kan göra attacker mot. Fattigdom kan vara en orsak till terrorism. Terrorattacker kan ske ombord på flygplan, tåg, eller buss, på ett hotell eller på en restaurang.

Lärdomsprovets skribent visste att hon ville skriva sitt lärdomsprov angående Indien, först funderade hon på att undersöka vad indier vill besöka i Finland, men det skulle ha blivit för svårt att få tag på respondenter. Skribenten frågade Eva Holmberg om råd, då hon gick kursen orientering till lärdomsprovet. Läraren föreslog terrorismens inverkan på turismen och som fallstudie Mumbai. Det lät som ett ypperligt ämne just för skribenten och hon bestämde sig för att gå vidare med det.

1.1 Problemområde

Problemområdet är Mumbai i Indien och problemfrågorna är vad är terrorismens inverkan på turismen? Vad hade terrorattacken i Mumbai år 2008 för inverkan på turismen i Mumbai? Är följderna som skett efter andra terrorattacker samma som i Mumbai?

Det är viktigt att studera terrorism, vad det är, vad leder till det, varför sker det och i vilka former det förekommer. Det är viktigt att känna till vilka former det kan ta i framtiden och hur man skall förbereda sig. Terrorattacker sker hela tiden mer och mer, och närmare oss hela tiden, senast var den närmaste terrorattacken i Moskva i Ryssland. Terrorism kommer att finnas i framtiden, och det gäller att veta hur man kan minimera terrorattackernas följder, och hur man kan locka turisterna tillbaka till det drabbade området.

1.2 Syfte och avgränsning

Syftet med lärdomsprovet är att undersöka terrorismens inverkan på turismen, utgående från litteratur inom ämnet och en intervju. För att göra det mer konkret används terrorattackerna i Mumbai år 2008 som ett exempel, som fallstudie. Följderna som skett efter andra terrorattacker jämförs med följderna i Mumbai. Är följderna desamma i Mumbai som andra platser där det har skett terrorattacker? Vilka var följderna efter terrorattacken i Mumbai? För att få reda på detta utförs en intervju. Målet med lärdomsprovet är få reda på hur terrorattacken i Mumbai den 26 november 2008 påverkade turismen där.

1.3 Metod

Datansamlingsmetoden som används är kvalitativ. Materialet som skribenten använder sig av är böcker och studier som har gjorts tidigare angående terrorism och terrorattacker, samt tidningsartiklar på internet angående terrorattacken i Mumbai och andra internetkällor, såsom tidskrifter används. Lärdomsprovet utförs som en fallstudie. Till en fallstudie hör intervjuer och tidningsartiklar, därför har tidningsartiklarna även en viktig del i datansamlingen.

Till fallstudien i detta lärdomsprov hör en intervju med en researrangörs verkställande direktör. Mannen heter Amarjit Chugh, han är född och uppväxt i Indien och han har haft researrangörföretaget Euro-India Business & Travel sedan 1997, så han känner till branschen och Indien och dess städer. Dessutom har skribenten till detta lärdomsprov läst olika typer av tidningsartiklar, främst artiklar skrivna i Indien av indier och indiska tidskrifter såsom Outlook India och Tehelka.

1.4 Arbetets struktur

Lärdomsprovet kommer att behandla Mumbai, dess historia, invånare och språk och terrorattacken den 26 november 2008, i vilken ordning allt skedde. Sedan följer kunskapsramen i kapitel 2, var det går igenom olika definitioner inom terrorismen, terrorismens historia, Islam, jihadister, Jemah Islamiyah och jämförelse av terrorism och kriminalitet. I kunskapsramen går det även in på varför terrorattacker sker mot turismen, terrorism jämfört med turism, vad målet med terrorism är och mot vad och var terrorattacker sker. Annat som går igenom är bland annat terrorismens följder, media och bilder.

Kapitel tre behandlar metoden och fallstudien i detta lärdomsprov. Kapitel fyra behandlar Mumbai, Mumbai som turismdestination, bakgrund till terrorattacken, terrorattacken den 26.11.2008, terrorattackens inverkan och hur undvika terrorism i framtiden i Indien och Mumbai. I kapitel fem förs det en slutdiskussion och tas upp lärdomar.

2 Kunskapsram

I detta kapitel tas upp terrorism, terrorism och turism, terrorismens följder, hur undvika terrorism samt en sammanfattning av kunskapsramen.

2.1 Terrorism

I detta underkapitel tas det upp olika orsaker till terrorism, terrorismens historia, Islam, jihadister, Jemah Islamiyah, Al-Qaida, Hamas, Hizballah, islamistisk terrorism och jämförelse av terrorism och kriminalitet.

”Termen ’terrorism’ härstammar från det latinska ordet ’terreo’ –att skrämma.” (Lehtonen 2001, 22.) Nedan tas det upp olika former inom terrorismen:

Kapning: Att ta över ett flygplan, oftast med passagerare ombord, där flygplanet tvingas att följa en rutt som kaparna valt ut, för att syftet med kapningen skall få uppmärksamhet. (Henderson 2007, 68.)

Att ta som gisslan: Ta beslag med styrka och hålla individer och grupper i fångenskap för att det skall dras uppmärksamhet till syftet och för att påverka beslutsfattarna. (Henderson 2007, 68.)

Självordsbombattentat: En attack, där personen som utför attentatet är villig att ge sitt liv, genom att medvetet krascha ett fordon som innehåller explosiva ämnen, det sker ofta i områden där det finns mycket folk för att göra så mycket skada som möjligt. (Henderson 2007, 68.)

Terrorism: Individer eller grupper som använder sig av terror och våld, men som inte är berättigade att göra det, för att uppnå vissa mål. Målen är ofta politiska. (Henderson 2007, 68.)

Dessa ovannämnda definitioner ger en inblick i vad terrorism är och i hurdana olika former den kan förekomma i. Den form som man mest hör talas om i nyheterna är självordsbombattentat. Oftast är de som utför självordsbombattentat män som är mellan 18-23 år gamla. Största delen av dem är ogifta. (McArthur 2007, 52.) ”Till självordsterrorism hör olika riter”. Självordsterrorism fanns redan år 1126. (Paastela 2005, 98.)

Självordsbombare har på sig bälten, västar eller andra kläder som är fyllda med sprängämnen eller så befinner de sig i fordon som är lastade med sprängämnen. (Nordberg 2007, 24.)

Då en muslim tillika dödar många ”feltroende” och sig själv så anses han vara en martyr. Det sägs att då de dör och kommer till himlen så väntar 72 jungfruar på dem. (Kosonen 2008, 92-93.) Till nästa tas terrorismens historia upp.

Terrorism har funnits i över 2000 år. (Nordberg 2007, 17.) Den äldsta formen av terrorism var lönnmord. (Paastela 2005, 27.) Lönnmord har pågått sedan 1000-1200-talet och offret valdes på förhand. Lewis (2004, i verket Nordberg 2007, 22.) Ett exempel på sådana som utförde lönnmord var assasinerna i Iran. De använde droger, haschisch, före de utförde mord. Det finns än idag efterföljare av assasinerna. De lever i Indien och Pakistan och kallas för khojas. Efterföljarna utför dock inte mord. (Kumm 2002, 47.)

Förr kunde terrorism vara mord och attacker mot militärbaser. (Paastela 2005, 88.) Terrorism fanns redan under den franska revolutionen. På 1960- och 1970-talet skedde det flygplanskapningar. (Mansfield och Pizam 2006, 35, 42.) Man fick flygplanskapningarna att minska genom att förbättra säkerheten och genom att börja använda metalldetektorer. (Paastela 2005, 23.) ”Flygplanskapningarna var den vanligaste formen av islamistisk terrorism på 1970- och 1980-talen. Nu förstörs plan istället, på det viset dör många.” Clarke (2006, i verket Nordberg 2007, 23.)

Det sägs att på 1990-talet och i början av 2000-talet har formerna av terrorism ökat, såsom till exempel attacker mot hotell. Det sägs också att terrorismen har förändrats. Nu gör terrorismen mera ekonomisk skada och människoskada än vad den gjorde tidigare, så man kan alltså säga att den har blivit mer aggressiv till formen. (Mansfield & Pizam 2006, 42.)

Terrorism är ett sätt att kriga. Många terrororganisationer kan jämföras med legosoldater, som sedan bildar nätverk och har en förbindelse med kriminalitetens undervärld. Terrorism är propaganda med vapen. Terroristerna vill med terrorattacker komma åt folket som blir upprörda av dådet. Ju mera chockerande en terrorattack är, en desto större reaktion sker hos målpopulationen. En attack påverkar lokalt, en serie av bombdåd som sker samtidigt påverkar hela landet, och en synlig attack mot en storstad påverkar hela världen. (Yli-Karjanmaa 2008, 13, 15, 35, 37.)

Terrorism är ett sätt att få politiskt inflytande. Terrorismen har oskyldiga människor som mål, så att terroristerna kan påverka dem som de inte direkt kan göra attacker mot. Terrorister härstammar inte från samma länder som de verkar i, utan de härstammar ofta från länder som har begränsad politisk frihet. (Ruohomäki 2005, 39, 45, 48.) Fattigdom kan vara en orsak till terrorism, men ”en individ som blir terrorist går igenom en personlig, politisk, ideologisk, religiös eller annan typ av förändring.” (Paastela 2005, 97.)

Ingen går säker, vem som helst kan bli offer i en terrorattack. Attacken kan ske på hotellet, i restaurangen, i bussen eller på tåget. (Paastela 2005, 22.) ”Terrorism har två olika slags

påverkan, att få andra att agera och att få motståndaren att känna sig skyddslös och osäker. En terrorattack är en fälla, som det är mening att motståndaren skall gå i.” (Lehtonen 2001, 22.)

Ofta har terroristerna utbildning bakom sig. Den utbildningen kan de ha fått på ett träningsläger, av övning som de gjort med terroristgruppen, genom självstudier eller genom att gå i koranskola. (Paastela 2005, 33-34.) Bouthoul (1975, i verket Paastela 2005, 22.) anser att vissa terrorgrupper vill inte att någon skall känna igen vilka de är. Terrorgrupperna vill att folk skall vara rädda. Vissa grupper vill igen att man skall veta att just de har gjort attacken.

Terroristerna måste ha förhandsinformation om stället som de skall anfälla, de måste även vara tekniskt kunniga och ha kunskap bland annat om bomber och elektronik. De måste kunna vara en i mängden, smälta in och inte skilja sig. Då terrorister utbildas går det igenom fel som begåtts under tidigare terrorattacker, eller så lär man sig från någon annan terroristgrupp. (Paastela 2005, 33-36.) Till näst följer begreppen jihadister och Jemaah Islamiyah.

”Jihad är arabiska och betyder ’ansträngning’. Jihad är den självprövning, den utmaning som en troende utsätter sig för, i avsikt att bli en så god muslim som möjligt. Termen kan också ha en militär betydelse.” (Kumm 2002, 253.) En annan tolkning på ordet jihad är att det ”härstammar från det arabiska ordet jahada. Jahada betyder att sträva efter att nå ett visst mål.” (Kosonen 2008, 23.) Hämeen-Anttila (2001, i verket Lehtonen 2001, 89). påpekar dock att ”jihads betydelse i första hand är striden mot det onda som finns inuti människan.”

”I den islamska tron fattas säkerheten om att bli förlåten och det är svårt att nå hoppet om paradiset. Men det finns ett sätt, som en muslim kan vara säker på att han kommer till himlen och det är död i samband med jihad.” (McArthur 2001, 48.) Detta kan ses som en orsak varför unga män går med i jihad, de vill komma till himlen, till paradiset och de vet ett sätt som är säkert att nå dit, genom jihad. Alltså väljer de den vägen.

”Koranen beskriver paradiset som en mörkgrön trädgård, där kvinnor med ljus hy och mörka ögon ligger och väntar på de ’troende’ på skinande mattor. De skinande mattorna finns på gröna ängar. Kvinnorna väntar på att erbjuda männen njutningar som aldrig tar slut.” (McArthur 2001, 54.) Detta får en att ännu mer förstå varför de muslimska männen vill till paradiset, då det målas upp en bild av det på ett sätt som detta.

”Jihad är en verklighet i miljoner muslimers liv och det kommer att bli världsomfattande.” Redan småbarn börjar hjärntvättas till jihad. Hjärntvättningen börjar redan före barnen är tre

och ett halvt år gamla. Till hjärntvättningen hör att lära barnen att ”judar är apor och grisar.” Jihadister har blivit allt mer kända och Jemaah Islamiyah är en jihadistorganisation som finns i Asien. Närmare bestämt verkar Jemaah Islamiyah i Indonesien. Jemaah Islamiyah har gjort många attacker runtom i världen. Exempel på andra jihadistorganisationer är Al-Qaida, Hamas och Hizballah. Nedan berättas mer om just de grupperna. (Henderson 2007, 54; Kosonen 2008, 53, 105, 138; Yli-Karjanmaa 2008, 109).

Al-Qaeda härstammar från Afghanistan och Osama bin Laden har varit dess ledare. Al-Qaeda gjorde ordet jihad känt. De vill föra fram en viss syn på islam och förstöra bland annat ogynnsamma regeringar. Foreign and Commonwealth Office (2004, i verket Henderson 2007, 53.)

Al-Gama'a al-Islamiyya är den största militantgruppen i Egyptien. Al-Gama'a al-Islamiyya grundades år 1973. Gruppen är mest känd för sin terrorattack mot Luxor år 1997. Dess spirituella ledare är Sheikh Omar Abdel al-Rahman. (CDI 2002.)

Hamas är den största palestinska militantrörelsen. Hamas grundades år 1987. Först fanns ”Muslim Brotherhood” och ur det grundades Hamas. Dess grundare och spirituella ledare är Sheikh Ahmed Yassin. Hamas har mer än 1000 aktiva medlemmar. Hamas använder sig av barnprogram för att hjärntvätta barn. När Hamas är ute efter nya medlemmar, ger de sig på unga män som är djupt religiösa. Efter en bombing ger rörelsen pengar till självmordbombarens familj. Hamas säger att bombarna har dött utan att känna någon smärta och att flera dussin med jungfruar väntar på bombarna i paradiset. (CFR 2009; Kosonen 2008, 41.)

Hizballah är en rörelse som grundades år 1982. Rörelsen är en shiagrupp. Dess ledare är Hasan Nasrallah. Det finns delade åsikter om hur många medlemmar rörelsen har. En källa säger att de har 5000-10 000 medlemmar och en annan säger att de har 300-400 medlemmar, som kan öka till 3000 stycken då det behövs. Hizballah är främst verksam i Beirut och Libanon. (Global Security 2010.)

Muslimska extremistgrupper ger sig på civila judar och kristna för att visa att civila är onda. De är onda för att de ”sprider terror i samhället och lyfter upp terroristerna.” (Mansfield & Pizam 2006, 34.) Enligt den före detta imamen Mark A. Gabriel är cirka två procent av alla muslimer radikala, fundamentalistmuslimer. ”Många fredsliga muslimer försöker idag ta i bruk jihads betydelse ’att sträva efter något’, men att göra det utan att föra krig.” (Kosonen 2008, 80, 155-156.) Till nästa tas det upp islamistisk terrorism.

Det finns olika typer av islamistisk terrorism. De olika typerna är internationell, regional, lokal, global och religiös islamistisk terrorism. Målen med islamistisk terrorism är bland annat att föra jihad mot icke-muslimer och att på 100 år få hela världen att bli under islamsk regering. Islamistisk terrorism finansieras genom att råna, odla droger och genom att smuggla. Det finns också finansiärer som ger pengar åt terroristerna. Terroristerna har ett system som kallas hawala. Med hjälp av systemet kan de flytta pengar från land till land, utan att det blir några spår. Systemet sköts per telefon av så kallade hawaladare. ”De islamistiska terroristerna lånar endast de delar av Koranen var det förekommer mest krig, för att berättiga sina egna mål och dåd.” (Nordberg 2007, 28-32, 34-35, 50-51.)

Att bli en islamistisk terrorist börjar redan i hemmet genom sagor, lekar, böcker, cd-skivor, videospel och internet. Det är barnens mamma som lär dem. Det är viktigt med god fysisk kondition, därför håller de blivande terroristerna på med olika sporter. Sisko AI (2006 i verket Nordberg 2007, 185.)

Sedan finns det koranskolor eller ”madrasan”. Den första madrasan fanns i Bagdad och den grundades under åren 1065-1067. I madrasan lärde sig barnen om Koranen, profeten Muhammed och islam. Madrasorna är ofta den enda chansen till utbildning för barnen till de fattiga. Madrasorna erbjuder eleverna gratis undervisning, inkvartering och uppehåll. Utbildningen tar 12-13 år. Flest skolor finns det i Pakistan, men de finns också i Amerika, Europa och Mellanöstern. Nära madrasorna kan det finnas islamistiska utbildningsläger. (Nordberg 2007, 186-191.) Till nästa jämförs kriminalitet med terrorism.

Kriminella är inte ute efter publicitet, utan istället pengar. Terrorister vill få publicitet med sina dåd och gör dem för en orsak, av något skäl. Kriminella väljer vem de skall råna på grund av att han eller hon är rik, eller ser rik ut. I terrorism är dödandet någonting vanligt, någonting vardagligt. Publiciteten som ett rån får är att det står i någon lokaltidning, emedan nyheten om en terrorattack blir känd över hela världen. Den vanligaste formen av kriminalitet då man tänker på turismen, är rån och sexuella övergrepp. De vanligaste formerna av terrorism då man tänker på turismen, kan vara allt från inhemsk till internationell terrorism och bomber. Turismindustrin gör ofta allt de kan för att dölja antalet rån och sexuella övergrepp som skett, emedan offrens antal i terrorattacker meddelas många gånger i tidningar. ”Terrorism är krig och sådant kan inte redas ut med hjälp av polisen” emedan ett rån ofta kan. (Mansfield & Pizam 39-40.)

2.2 Terrorism och turism

I detta underkapitel tas det upp varför terrorattacker sker mot turismen, terrorism jämfört med turism, vad målet med terrorism är, mot vad och var terrorattacker sker och när terrorism blir kris.

Mansfield och Pizam (2006, 41.) påstår att terrorismen ger sig på turismindustrin för att få publicitet. Det tas mycket bilder idag då det sker saker och ting, det gör att terrorism även blir en händelse fångat på bild. Eftersom ett land får in mycket pengar av turismindustrin är det ett bra sätt för terroristerna att förstöra ett lands ekonomi.

Till nästa förklaras några orsaker varför terrorister ger sig på turismindustrin. Turismsektorn har inte velat ta itu med att stoppa terrorismen för de har varit rädda att det skulle skrämma iväg kunderna. Turismen hämtar in mycket pengar och terroristerna vill förstöra ekonomin. Turismen måste ha att göra med människor som de inte vet något om från tidigare. Terrorister har ofta som mål att få många offer, mycket publicitet och göra stor ekonomisk skada. Turismen erbjuder terrorismen allt detta. (Mansfield & Pizam 2006, 44.)

På grund av dessa orsaker kan man dra slutsatsen att det finns en massa orsaker varför terrorismen ger sig på turismen, och eftersom orsakerna är så många, gör det det lönsamt för terroristerna. Turismen är tyvärr ett perfekt offer för terrorismen på grund att turismen är som den är, till exempel det att det kommer en massa turister på en gång, gör det är svårt att kontrollera alla och man vet inget om deras bakgrund.

Dimanche 2004, Horner & Swarbrooke 2004 & Richter & Waugh (1986, i verket Henderson 2007, 55.) är dessutom av den åsikten att terrorismen ger sig på turismen för att det är enkelt för terroristerna att känna igen vilka är turister, och att turisterna ofta samlas i grupper då de till exempel har en guidning, för att se på traktens sevärdheter. Detta påvisar alltså att det finns ytterligare fler orsaker varför terrorismen anfaller turismsektorn, så det är inte så konstigt att det sker terrorattacker mot turismen. Till nästa tas upp terrorismen jämfört med turismen.

”Terrorismen och turismen ser kvinnan från olika perspektiv”. I terrorismen ges kvinnan oftast ingen makt. Eftersom många kvinnor arbetar inom turismsektorn anser terroristerna att detta är fel, varför har man gett makt åt kvinnorna. ”Turism kräver omsorg och människovänlighet, men terroristerna anser att endast deras eget folk är äkta människor.” ”Turismen söker efter stabilitet, emedan terrorismen vill förstöra den stabiliteten.” (Mansfield & Pizam 2006, 44-45.) Till nästa tas upp vad målet med terrorism är samt mot vad och var terrorattacker sker.

Ibland kan målet med terrorism vara att döda och förstöra, men det är inte alltid på det viset. Då turister tas som gisslan eller kidnappas kan det vara fråga om politiska mål. (Henderson 2007, 58). Mansfield & Pizam (2006, 45-46.) anser att terrorister kan göra attacker mot till exempel kryssningsfartyg eller restauranger. Henderson (2007, 55.) anser att hotell och välkända attraktioner kan vara sådana som terroristerna gör attacker mot. Kyrkor och moskéer kan vara mål för terrorister. Om terroristerna vill få förstörelse till stånd kan de ha olika färdsmedel och stationer som mål. (Paastela 2005, 26.) Till nästa behandlas när terrorism blir kris.

”Ordet ’kris’ betyder beslut på det klassiska grekiska språket. Då en kris sker måste ett beslut fattas inom en viss tid.” (Lehtonen 2001, 20.) Henderson (2007, 62.) är av den åsikten att om det att det blir kris eller inte, beror på hur hotet om terrorism handskas med. ”Det skall finnas en balans i vad man gör åt saken, så att man inte gör för mycket heller”. Det är ju trots allt endast ett hot, ingenting har ännu skett och kanske heller inte sker, ifall hotet är falskt. Ifall en attack verkligen sker är destinationen den som blir lidande. Människor vill inte övernatta på en plats där en attack har skett, inte vill de heller se platsens sevärdheter och de vill överhuvudtaget inte åka till den platsen.

Om en kris sker, skall det handlas snabbt och alla skall veta vad de har för skyldigheter. Det är de som sköter den officiella turismmarknadsföringen och turismutvecklingen, som skall vara de som uttalar sig om vad som hänt. Människorna måste få information om vad som skett, och de måste kunna lita på den informationen som getts åt dem. (Huhtala & Hakala 2007, 13.)

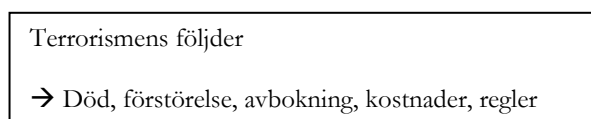
Ofta har det funnits problem med kommunikationen och informationsgången då en kris har skett. Problemen har gjort det svårare för människorna att få information, och svårare för dem att klara sig ur krisen. Det finns tre olika typer av samhällsliga civilkriser, de är naturkatastrofer, olyckor förorsakade av människan eller ett mänskligt misstag eller ett tekniskt fel och sjukdomar som sprids via människor och djur. Ett exempel på naturkatastrofer är tsunami och jordbävningar, ett exempel på olyckor som människan avsiktligt har förorsakat är bombattentat och ett exempel på sjukdomar är sars och svininfluensan. Alla dessa typer av kriser kräver olika åtgärder. (Huhtala & Hakala 2007, 15-16.)

En kris handlar om hur myndigheterna och medborgaren möts för att sköta krisen. I mötet får medborgaren veta vad som har hänt, och det är inte bara medborgaren som måste få veta vad som hänt, utan även resten av världen. Ofta då det sker en kris, behöver medborgaren hjälp av myndigheterna, som till exempel hjälp med medicinsk vård. Människorna måste veta att myndigheterna gör något åt saken, för att kunna koppla av. Människorna litar på att

myndigheterna kan handskas med olika kriser, så därför är det viktigt att myndigheterna har en krisplan och handlar enligt den, då en kris sker. (Huhtala & Hakala 2007, 16-17.) Henderson (2007, 63.) anser att ”i värsta fall måste regeringen vara beredd på att hjälpa affärsområden som har drabbats, samt förstärka självsäkerheten inuti och ytterom industrin och hjälpa med främjande”.

2.3 Terrorismens följder

I detta underkapitel tas det upp terrorismens följder, media, bilder, hur undvika rädsla och risken att terrorism sker.

Figur 1. Terrorismens följder. (Sammanställd av teorin nedan.)

De omedelbara följderna efter en terrorattack är död och förstörelse. Det finns följder som kan göra ekonomier osäkra, göra att folk inte vill investera i området som drabbats samt att resemonster som funnits där innan attacken skett, avbryts. (O' Connor, Stafford & Gallagher 2008.)

Terrorismens följder kan vara att turisterna avbokar sina resor och resebyråer slutar sälja resor till den destinationen, där en attack har skett. En annan följd är att resebyråer ordar att turister som redan är på destinationen, kan komma därifrån. Turismen inom landet kan dock öka, eftersom invånarna vill främja återhämtningen. Dessa var följderna som skedde efter bombningen i Bali år 2002. (Henderson 2007, 65-66.)

Efter att turistattraktioner i Egypten blivit mål för terrorismen år 1997, sjönk ett hotells användningsgrad med 8 %. ”Den inkommande turismen sjönk med 13.8% under år 1997 och turismmottagningen sjönk med 45.5 %, fastän den inkommande turismen hade återhämtat sig år 1999”. Det dröjde till år 2000 förrän Egypten återhämtat sig helt. (Henderson 2007, 57-58.)

Ytterligare följder kan vara att man undviker platser som beskrivs som osäkra, eller platser som man inte är övertygad om att de är säkra. (Henderson 2007, 60.) Hall (1995, i verket Drakos & Kutun 2003.) påpekar att terrorattacker kan föra med sig direkta kostnader, indirekta kostnader, reklamkostnader, återuppbyggnadskostnader och kostnader för säkerhetsstyrkor. Terrorattacken den 11 september 2001, gjorde att man införde nya och mera strikta säkerhetsmått på hotell, restauranger, nöjescenter, flygfält, busstationer, tågsstationer och andra platser där det är vanligt att folk samlas. (Goodrich 2002.)

På flygfälten infördes nya regler, bland annat att endast personer som har biljett får vistas på områdena för avgående flyg, och det blev vanligare att kolla passagerare, deras skor och bagage. På busstationer och tågstationer satte man flera övervakningskameror, fler vakter och flera checkpunkter, där man kan undersöka människor och deras bagage. Man började även använda hundar som kan söka fram bomber på flygfält, tågsstationer och busstationer. Hotell, temaparker och museum började föra mer koll på sina anställda, de började till exempel kolla upp sina anställdas bakgrund. (Goodrich 2002.)

Man började övervaka gränserna till Mexiko och Canada mera, och man började även övervaka vägar och tunnlar dygnet runt. ”Under de tre första månaderna efter terrorattacken i USA, minskade hotellbokningarna där med 20-50% för att individer, grupper och företag avbokade eller sköt upp sina resor”. ”Många hotell minskade priset på sina hotellrum med 30-50%”, och försökte locka kunder med olika förmåner, såsom gratis frukost. Man försökte få inhemsk turism att öka, man anställde folk som talar många språk och man försökte få fler politiker att uppmuntra folk att resa. (Goodrich 2002.)

En undersökning visar att terrorismen inte hade någon påverkan på turisternas beslut att resa i Thailand. Vissa personer som intervjuats säger ändå att de anser att terrorismen hade en påverkan efter bombningarna i Bangkok den 31.12.2007. Många hotell började kolla sina gäster noggrannare, och även de anställdas bakgrund. Hotellen införde kameror och säkerhetsvakter. Hotellen som deltog i intervjun, hade inte gett sina kunder några rabatter på priserna, men de hade ökat på säkerhetsföreskrifterna. Den thailändska gästfriheten påverkades på kort sikt. (Rittichaiuwat & Chakraborty 2009.) Till nästa tas det upp media.

Turismindustrin måste handskas med media, efter att en attack har skett. Det kommer att skrivas mycket om en terrorattack som skett, vilket gör att folk blir rädda (Henderson 2007, 58.) Terrorister använder media för att få fram sitt budskap, och folk litat på det vad som sägs i media. (O’ Connor, Stafford & Gallagher 2008.) Media är affärsverksamhet, publikationerna hör till stora mediakonserner och de kontrolleras av några storägare. (Yli-Karjanmaa 2008, 90). Det är alltså några ägare som har kontroll över vad som skrivs, och de kan välja vad de vill att det skall skrivas.

Terroristerna vill få med reportrarna. Terroristerna vill att reportrarna skall berätta om terrorattacken som de utfört. Då reportrar skriver sina nyheter, så gör de en massa val om vad de skriver, hur de tar upp saker och ting och hur de ser på saken. Nyheten som kommer ut, baserar sig på valen som reportern gjort. Stereotypier som människor har av saker och ting formas ofta av vad de har fått reda på av media. (Lehtonen 2001, 24, 38, 95.)

Bilder på våld och människoelände är sånt som folk genast lägger märke till, och det skapar en negativ image för destinationen som drabbats. Hall & O'Sullivan (1996, i verket Henderson 2007, 58.) Då man vill hjärntvätta folk, är televisionen ett bra sätt att göra det på. Stech (i verket Yli-Karjanmaa 2008, 99.) anser att folk tror på de bilder som de ser, och speciellt tror de på bilder som rör sig. Då det har skett en kris, är televisionen det som folk mest följer med. (Lehtonen 2001, 68). Man skall komma ihåg att man inte alltid skall tro på det man ser på tv eller på internet, för att det går lätt att förfalska videor. (Yli-Karjanmaa 2008, 100).

Till nästa behandlas hur man skall undvika rädsla. ”Rädsla undviks genom att det ges relevant och riktig information och dess kommunikation med publiken är viktiga för att undvika rädsla”. (Henderson 2007, 63.)

2.4 Hur undvika terrorism

I detta underkapitel tas det upp hur gå emot terrorism, nya stilar av terrorism, säkerhet, fel uppfattning om säkerhet och säkerhetsåtgärder.

”Det bästa sättet att gå emot terrorism, är att man inte blir rädd eller går i terroristernas fälla”. ”För att bekämpa terrorismen måste man ha som utgångspunkt, att alla människor har lika rättigheter att leva ett människovärdigt liv, och att kulturell och religiös mångfaldighet är en rikedom.” Lehtonen menar att ”det första som borde göras skulle vara att skydda civiler, och ta fast terroristerna, han menar också att man borde eliminera skälen, som gör att unga män blir kriminella och fanatiska aktivister.” (Lehtonen 2001, 22, 110-111.) Raittila (2001, i verket Lehtonen 2001, 111.) menar att man borde ”betala mera för bensin, tropiska frukter, gummi och handgjorda fotbollor.” Med detta menar Raittila att man borde värdesätta de saker som tillverkas i de länder, varifrån terrorister ofta kommer, så att de skulle sysselsätta sig med sådana saker och få ihop sin ekonomi från det, istället för att gå med i en terrorgrupp.

Nya stilar av terrorism → Kemikalier, biologiska vapen, djurrättsterrorism, ekoterrorism, cyberterrorism

Figur 2. Nya stilar av terrorism. (Sammanställd av teorin nedan.)

Nya stilar av terrorism är bland annat kemikalier och biologiska vapen. Folk är rädda att terroristerna tillverkar mera och dödligare giftsubstanser, och att de har en möjlighet att använda sig av kärnvapen. Henderson 2004 & Thackrah (2004, i verket Henderson 2007, 54.) Om terroristerna vill använda sig av kärnvapenterrorism så kan de ”stjäla eller bygga kärnvapen, sprida radioaktivt material i miljön, eller så kan de kan anfälla eller göra en

sabotage-attack mot en transport som innehåller radioaktivt material.” Bioterrorism är till exempel spridande av mjältbrand och pest. ”Kemisk terrorism är att sprida sövande kemikalier från ett litet flygplan, överom en fotbollstadion som är full med folk.” (Nordberg 2007, 320.)

En annan ny form av terrorism är djurrättsterrorism och ekoterrorism. Herbst (2003, i verket Paastela 2005, 90). anser att ”ekoterrorism kan vara att bryta sig in på pälsfarmar”. Ännu en annan ny form kan vara cyberterrorism, vilket betyder att göra harm på Internet. Cyberterrorister är även ”kända under namnet ’hackers’”. (Paastela 2005, 90-91.)

De flesta turister vill resa till en destination där de kan känna sig säkra. Men i turismbranschen kan säkerhet även förstöra industrin. Man har gått över att lägga ihop termerna ”security” och ”safety” och kalla det ”surety” istället. ”Surety” gör risken mindre att någonting negativt skall ske. (Mansfield & Pizam 2006, 46.)

Då det har skett en terrorattack och de första räddningsarbetarna kommer till platsen, så har de det inte lätt. De har inte kunnat förbereda sig för det som de kommer att möta, och dessutom vet de inte riktigt vad som väntar dem, för att en terrorattack är inget som sker varje dag. (Maniscalco & Christen 2010, 71.)

Då det sker terrorattacker, så är det ofta ögonvittnen eller folk som varit på plats som hjälper till med räddningsarbetet, eller så ringer de till nödnumret. Ju fler folk det är som ringer till nödcentralen, desto tydligare bild får de av situationen. Nödcentralen måste samarbeta med ögonvittnen eller folk som varit på olycksplatsen, för att de är oftast framme först. (Maniscalco & Christen 2010, 73.)

Det kan till exempel vara socialarbetare eller taxichaufförer som kan ge ”tidiga och exakta rapporter angående en möjlig terrorattack.” ”Då räddningsarbetare handskas med terrorattacker, så måste de lita på sin erfarenhet och intuition.” På en olycksplats måste det även finnas styrkor som håller sig i bakgrunden, men som deltar vid behov. (Maniscalco & Christen 2010, 73-74.)

Räddningsarbetare måste vara speciellt försiktiga då de stiger ut ur ett fordon, för det har nämligen hänt att räddningsmän har blivit skjutna i sådana situationer. ”Då räddningsarbetare kommer till platsen där terrorattacken sker, måste de först se vad finns där för gärningsmän, har de vapen och så vidare.” ”Räddningsarbetarna måste arbeta i par, och ha direkt kommunikation med varandra.” ”Ibland kan terrorister ha som mål att döda räddningsarbetare.” (Maniscalco & Christen 2010, 74-76.)

Människor med hög position inom turismbranschen, vill ofta blunda för att terrorism sker och de vill tro att detta drabbar inte just deras område, eller tro att terrorism är en form av kriminalitet. Dessa människor borde ändra på sin uppfattning om terrorism. (Mansfield & Pizam 2006, 46-47.)

Terrorism hör inte till utvecklingsländernas största problem, för att där dör 700 personer av internationell terrorism varje år, emedan 6 miljoner barn dör av svält. För att stoppa terrorismen, borde man se till att pengar som är ämnade att gå till välgörenhetsorganisationer, verkligen går dit, och inte till terroristerna istället. (Ruohomäki 2005, 53, 57.)

Säkerhetsåtgärder som gjorts på The Karachi Sheraton Hotel and Tower i Pakistan, efter att hotellet utsatts för terrorism år 2002, har varit att alla fordon kollas, och bagage och paket granskas. Vid ingångarna finns metalldetektorer och skottsäkert glas. (Henderson 2007, 64.) Att införa mera kameraövervakning är inte ett bra sätt att stoppa terrorismen, för att ofta har kamerorna inte ändå fungerat just då det skett en attack, eller så hålls materialet hemligt. (Yli-Karjanmaa 2008, 378).

Ett annat sätt att övervaka är biometrisk igenkänning, den ”känner igen människan till exempel från ögats iris. Med hjälp av den, kan man plocka ut de människor som man vill, från stora folkmassor.” ”Det skall komma skanners, som kan känna igen en människa via positioneringen av blodådrorna i handen och fingarna”. Det är att gå ett steg längre än att bara ta ett fingeravtryck. (Nordberg 2007, 312.)

Vid flygfält runtom i världen har det tagits i bruk nakenskanningsmaskiner. Maskinen påminner om röntgen, men personen ifråga får mindre strålning av maskinen än av röntgen. Skanningsmaskinen kan se om personen ifråga har några förbjudna föremål under kläderna. Skanningen tar cirka 1 minut och visar inte personens ansikte. Det är endast personen som analyserar bilden som kan se bilden, men analyseraren kan inte se personen i verkligheten. (Harju 2007.) I framtiden kan även skanning av hjärnan bli aktuellt. Genom att skanna hjärnan skulle man kunna se vad folk planerar. Det skulle innebära att man kunde ta fast terrorister redan då de planerar terrordåd. (Yli-Karjanmaa 2008, 379.)

Ett nytt sätt att bekämpa terrorism skulle kunna vara att utsätta terroristerna för åtlöje, eftersom ”stolthet, heder och skam är grundläggande värden i de flesta arabiska och muslimska kulturer.” Detta betyder att männen i dessa kulturer skulle sluta upp med terrorism, för att i deras kultur är det viktigt att ingen kan göra åtlöje av dem. Man skulle dock inte gå in på religiösa områden, på grund av vad som hände efter att hånbilder av profeten Muhammed

publicerades. (Nordberg 2007, 322-323.)

2.5 Sammanfattning av kunskapsramen

Terrorism kan förekomma i många former, som till exempel självmordsattentat eller kapning. Terrorism fanns redan under den franska revolutionen. Under årtiondenas lopp har formen av terrorism ändrats, från flygplanskapningar på 1960-talet, till attacker mot hotell för att föra med sig mer ekonomisk skada och människoskada. Det som gör att ordet terrorism får en att tänka på islam, har att göra med Al-Qaeda. Al-Qaeda gjorde ordet jihad känt, ordet betyder ”heligt krig”. Jemaah Islamiyah är en jihadistorganisation som finns i Asien. Andra terrororganisationer är bl.a. Al-Gama’ a al-Islamiyya och Hamas.

Det är många islamiska extremister som har gjort terrorattacker, men det finns även andra former. En källa påstår dock att islamisk terrorism och islam inte är samma sak, utan att islam är en ”religiös filosofi”.

Kriminella är inte ute efter publicitet, emedan terrorister är det. Kriminella väljer vem de skall råna på grund av att han eller hon är rik, eller ser rik ut. I terrorism är dödandet någonting vanligt, någonting vardagligt. Rån kan redas ut med hjälp av polisen, men polisen kan inte reda ut terrorism.

Det finns en massa orsaker varför terrorismen ger sig på turismen, exempel på orsaker är att det är ett bra sätt att förstöra ett lands ekonomi, och att turisternas bakgrund inte kollas upp. I terrorismen ges kvinnan oftast ingen makt, men i turismen ges igen kvinnan makt. Turismen söker efter stabilitet, emedan terrorismen vill förstöra den stabiliteten. Ibland kan målet med terrorism vara att döda och förstöra, men terrorism kan även ha politiska mål. Terrorattacker kan ske på kryssningsfartyg, restauranger, hotell och välkända attraktioner.

Om det blir kris eller inte, beror på hur hotet om terrorism handlas med. Det skall finnas en balans på vad man gör åt saken, man får inte göra för mycket heller. Det är ju trots allt endast ett hot, ingenting har ännu skett och kanske heller inte sker, ifall hotet är falskt. Om en kris sker, så skall det handlas snabbt, och alla skall veta vad de har för skyldigheter. Det är de som sköter den officiella turismmarknadsföringen och turismutvecklingen, som skall vara de som uttalar sig om vad som hänt. Människorna måste få information om vad som skett, och de måste kunna lita på den informationen som getts åt dem.

Det finns tre olika typer av samhällsliga civilkriser, de är naturkatastrofer, olyckor förorsakade av människan eller ett mänskligt misstag eller ett tekniskt fel och sjukdomar som sprids via

människor och djur. Alla dessa typer av kriser kräver olika åtgärder. En kris handlar om hur myndigheterna och medborgaren möts för att sköta krisen. I mötet får medborgaren veta vad som har hänt, och det är inte bara medborgaren som måste få veta vad som hänt, utan även resten av världen. Människorna måste veta att myndigheterna gör något åt saken för att kunna koppla av. Människorna litar på att myndigheterna kan handskas med olika kriser, så därför är det viktigt att myndigheterna har en krisplan, och att de handlar enligt den då en kris sker. I värsta fall måste regeringen vara beredd på att hjälpa affärsområden som har drabbats, samt förstärka självsäkerheten inuti och ytterom industrin och hjälpa med främjande.

De omedelbara följderna efter en terrorattack är död och förstörelse. Terrorismens följder kan vara att turisterna avbokar sina resor, att resebyråer slutar sälja resor till den destinationen där en attack har skett, och att resebyråer gör arrangemang att turister som redan är på destinationen, kan komma därifrån. Turismen inom landet kan dock öka, eftersom invånarna vill främja återhämtningen. Ytterligare följder kan vara att man undviker platser som beskrivs som osäkra, eller platser som man inte är övertygad om att de är säkra. Terrorattacker kan föra med sig direkta kostnader, indirekta kostnader, reklamkostnader, återuppbyggnadskostnader och kostnader för säkerhetsstyrkor.

Terrorattacken i USA 2001, gjorde att man införde nya och mera strikta säkerhetsmått på hotell, restauranger, nöjescenter, flygfält, busstationer och tågsstationer, och andra platser där det är vanligt att folk samlas. På flygfälten infördes nya regler och hotell, temparker och museum började föra mer koll på sina anställda.

Turismindustrin måste handskas med media, efter att en attack har skett. Det kommer att skrivas mycket i media om en terrorattack som skett, vilket gör att folk blir rädda. Terrorister använder media för att få fram sitt budskap, och folk litar på det vad som sägs i media. Rädsla undviks genom att det ges relevant och riktig information, och dess kommunikation med publiken är viktiga för att undvika rädsla.

Nya stilar av terrorism är bland annat kemikalier och biologiska vapen. Man har gått över att lägga ihop termerna "security" och "safety" och kalla det "surety" istället. "Surety" gör risken mindre att någonting negativt skall ske. Hotell som utsatts för terrorism har börjat med säkerhetsåtgärder. Människor med hög position inom turismbranschen måste inse vad terrorism egentligen är, och att det kan drabba vilket område som helst. Terrorism hör inte till utvecklingsländernas största problem, för där dör det årligen betydligt fler av svält, än av terrorism. Om man vill stoppa terrorismen, så borde man se till att pengar som är ämnade att gå till välgörenhetsorganisationer, verkligen går dit och inte till terroristerna istället.

Det har börjats med nakenskanning på flygfält, för att se om folk har förbjudna föremål under kläderna. I framtiden kan det även bli aktuellt med hjärnskanning, för att ta fast terrorister redan då de planerar terrordåd. Ett nytt sätt att bekämpa terrorism skulle kunna vara att utsätta terroristerna för åtlöje, eftersom ”stolthet, heder och skam är grundläggande värden i de flesta arabiska och muslimska kulturer.”

3 Metodgenomgång

Som ordet kvalitativ säger, kan man höra att i kvalitativ undersökning är det kvaliteten på intervjuerna som är det viktiga, inte kvantiteten, mängden. Man intervjuar ingående, därför är det viktigt att respondenten har mycket tid, då man utför intervjuen och att han eller hon svarar så ingående som möjligt på varje fråga. Detta är viktigt för att undersökaren skall få svar på de frågor han eller hon vill ha svar på.

Då man gör en kvalitativ undersökning har man endast några fall som man undersöker. I en kvalitativ undersökning får man reda på detaljer och man får reda på djupare information. (Silverman 2005, 9-10.) En fallstudie kan till exempel vara en organisation, stad eller ett fenomen. Det är meningen att man samlar mångsidig information om det som man undersöker. Det är även meningen att man skall beskriva grundligt det vad man undersöker. Målet med en fallstudie är att öka förståelsen i området som man undersöker, och om omständigheterna som gjorde att fallet blev som det blev. I fallstudien koncentrerar man sig ofta bara på ett fall, och samlar sedan en massa information från fallets olika utsträckningar. Målet med en fallstudie är att förstå fallet som man undersöker. (Laine, Bamberg & Jokinen 2007, 9-10, 12.)

Med hjälp av fallstudien kan man till exempel testa tidigare teorier, eller undersöka nya fenomen. Det används ofta en kunskapsram i fallstudien, där undersökaren blir mer och mer insatt i fallet anefter. Undersökaren kan använda sig av information som han eller hon fått genom en intervju, information från tidningsartiklar och från officiella dokument. (Laine, Bamberg & Jokinen 2007, 19-20, 24.)

I fallstudien utgår man från ett fall som intresserar undersökaren, ofta har undersökaren tidigare kunskap om det han eller hon har tänkt undersöka, och av den tidigare kunskapen bildas forskningsproblemet. För att reda ut forskningsproblemet kommer man på frågor. Då man samlar information måste man tänka på att informationen skall svara på forskningsfrågan. (Laine, Bamberg & Jokinen 2007, 26.)

Triangulering betyder det att man använder sig av flera informationskällor då man söker och skriver information. I triangulering kan man först läsa dokument, utföra olika slags intervjuer och göra observationer och sedan sammanställer man det till fakta. Då man använder sig av flera källor blir det man kommit fram till mera övertygande, och man får en bättre kvalitet på sitt arbete. (Yin 2007, 125-128.)

3.1 Fallstudien i det här lärdomsprovet

Skribenten av detta lärdomsprov har även gått tillväga så som beskrivs ovan. Skribenten valde ett ämne som intresserade henne. Skribenten visste inte så mycket om ämnet från tidigare, men blev mera insatt i det ju mera hon läste om ämnet. Till kunskapsramen valdes sådana verk som hade med turism, terrorism, jihadism, säkerhet och kris att göra. Kunskapsramen och kontexten skrevs först och sedan började skribenten att fundera på frågor att ställa till honom/henne som skulle bli intervjuad.

Skribenten fyllde härefter på med text här och där för att få mera kött på benen. Skribenten sökte efter källor som skrivits av indier i Indien, för att få ett lokalt perspektiv och för att förstå hur invånarna i Mumbai kände sig, och hur säkerheten där hade förbättrats efter attacken. Skribenten kontaktade personer som hade kunskap att svara på frågor angående turismen i Indien, terrorismens följder och vad som görs för att undvika terrorism.

Skribenten fick svar på sina intervjufrågor av Amarjit Chugh, som är verkställande direktör i researrangörföretaget Euro-India Business & Travel i Helsingfors. Amarjit är rätt person att kontakta för att han säljer resor till Indien, och han har erfarenhet inom branschen sedan år 1997. Han är född och uppvuxen i Indien, och han känner till dess städer och turism. Amarjit har själv rest till Indien som turist efter terrorattacken, och han vet vad man möts av då. Frågorna som ställdes i intervjun finns som bilaga ett. Intervjun skedde per e-post, eftersom Amarjit är en upptagen man och därför lämpade sig en e-post-intervju bättre.

Skribenten av detta lärdomsprov nådde validitet genom att läsa officiella dokument, genom att utföra en intervju och genom att läsa tidningsartiklar. De officiella dokumenten hade att göra med hur terrorattacken gick till. I slutsatserna av lärdomsprovet jämförs intervjun med tidningsartiklarna. Det vill säga triangulering har utförts genom att läsa tidningsartiklar och genom en intervju.

4 Terrorattackens inverkan på Mumbais turism

Först beskrivs Mumbai, sedan terrorattacken i Mumbai den 26.11.2008 och slutligen terrorattackens inverkan på Mumbais turism.

4.1 Mumbai

Först görs en allmän översikt av Mumbai, där det tas upp läge, historia, ekonomi, invånare, språk och problem som staden har. Sedan berättas det om Mumbai som turistdestination, där det tas upp sevärdheter, hotell, färdmedel och besöksmål.

4.1.1 En allmän översikt

Figur 3. Mumbais läge. (Images Google 2010a.)

Som man kan se från kartan, är Mumbai beläget i västra Indien, intill Arabiska havet.

Mumbai bestod ursprungligen av sju öar, som sedan blev en stad. De första invånarna som bodde där var fiskare. Staden har härskats av bland annat engelsmän och portugiser under årens lopp. Mumbai är Indiens finansiella huvudstad och där sker många av Indiens finansiella och affärsliga aktiviteter. I Mumbai sker hälften av hela landets utländska handel.

(Mcgm.gov.in 2009; Mumbai.org 2009a; Kalevatravel 2009; Sajjani 2001, 249.)

Den lokala ekonomin består av bland annat diamantslipning och informationsteknologi.

(Mumbai.org 2009a). Turism är inte huvudinkomsten i Mumbai, men där sker mer och mer inrikesturism och där sker även arrangerade resor som utländska researrangörer har ordnat.

Turisterna landar på flygfältet i Mumbai och sedan flyger de vidare till andra städer i Indien, såsom Goa och Kerala. Turismen i Mumbai har utvecklats med hjälp av olika

turismutvecklingsorganisationer och lokala researrangörer. ”Många indier har blivit rikare och

de har hämtat med sig internationell inflytan till Mumbai och stadens image som turismdestination har förbättrats”. Mumbai har inte massturism, utan Mumbai är en stad varifrån folk reser vidare till andra destinationer. (Chugh, A. 14.4.2010.)

Mumbai är huvudstaden i delstaten Maharashtra. Stadens namn ändrades år 1996 från Bombay till Mumbai. (Sajnani 2001, 250). Det var det hinduiska, politiska partiet Shiv Sena som ville att Mumbai skulle döpas om till Mumbai. ”Indiens regering har aldrig godkänt det nya namnet på staden, så officiellt heter staden fortfarande Bombay.” Även många religiösa grupper i Mumbai, såsom kristna och muslimer, vill inte godkänna det nya namnet. Det anses att hinduerna försöker göra Mumbai till ”deras egen stad, och ingen annans.” (Andersson 2007, 270.) Shiv Sena har även ändrat på många gators och byggnaders namn, såsom flygfältet och Prince Wales Museum. Gatorna och byggnaderna har nu fått namn efter en marathisk ledare som hette Chhatrapati Shivaji. (Thomas & Karafin 2009, 76.)

I staden görs det indiska filmer, det produceras cirka 900 filmer per år. (Mumbai.org 2009a.) Filmproduktionen kallas för Bollywood, b:et kommer från namnet Bombay. Filmerna är oftast tre timmar långa. (Mumbainet 2009.) Sedan år 1931 har det gjorts 68 500 filmer i Bollywood. (Thomas & Karafin 2009, 81.)

Om man som turist vill se en glimt av hur det går till i Bollywood, så ordnas det så kallade ’studioturer’ dit. (Green 2007, 48). Man kan också få en chans att vara med i en Bollywood-film, för att ibland söks det västerlänningar att vara med i filmerna. (Thomas & Karafin 2009, 86.)

Människorna som bor i Mumbai kallas ”mumbaikare” eller ”bombaiter”, om hur många som det bor i Mumbai finns det delade åsikter om, men de tros vara kring 16 miljoner invånare. Om man ser på invånare per kvadratkilometer, så har Mumbai 29 000 invånare. Invånarna i Mumbai är mycket arbetsorienterade, men de tycker även om att festa och gå på festivaler. (Ebookers 2009; Mumbai.org 2009c; Thomas & Karafin 2009, 76, 81.)

Till ytan är Mumbai 440 kvadratkilometer stort. Stadens kommersiella och kulturella centrum finns på en ö som heter ’South Mumbai’, södra Mumbai. Den halvö som ligger längst nere i söder heter Colaba. Norr om Colaba ligger Fort och norrom Fort ligger ’the suburbs’, förorterna. (Thomas & Karafin 2009, 76-77.)

Mumbais officiella språk är marathi och invånarna talar ett slangsspråk som är blandat av marathi, hindi och engelska. Slangsspråket kallas för ”Mumbaiya” eller ”Bambaiya Hindi”.

Engelska används i nationella, politiska och kommersiella sammanhang. Över 86% av befolkningen är läskunniga (Mumbai.org 2009b.) Internationella turister stannar oftast i Mumbai i en till två dagar. (Green 2007, 48).

I Mumbai finns ett av Asiens största slumområden, området heter Dharavi Slum. Ungefär 60% av Mumbais befolkning bor i slumområden. Man skulle inte tro det, men livet i slummen är mycket liknande som våra liv, de betalar hyra och har elektricitet. Många har bott i slummen i flera generationer, och fastän vissa ungdomar har lyckats få ett bra arbete, så vill de ändå inte flytta från slummen. (Thomas & Karafin 2009, 75, 91.)

Staden har problem med luftförorening, bland annat på grund av den enorma mängd trafik som där är. Över hälften av Mumbais invånare har ständigt problem med hals- eller näsirritation. (Green 2007, 49-50.) Det har gjorts en undersökning som visar att ”andas luften i Mumbai är som att röka 20 cigaretter per dag”. (Sajnani 2001, 250).

Ett annat problem är skräpet. Det samlas inte in regelbundet. Ett framtida hot för Mumbai är den globala uppvärmningen, som gör att havsnivån stiger och stora delar av staden ligger lågt ovanför havsytan. Det uppskattas att Mumbai kommer att vara världens näst största stad år 2020. Då man vill utveckla staden borde det ske förbättringar med transporten, vattnet och kommunikationerna. (Green 2007, 55.)

4.1.2 Mumbai som turistdestination

I Mumbai lever fattiga och rika sida vid sida. Mumbais symbol är Gateway of India-porten. Mumbai är känt bland annat för sin arkitektur och bhelopuri, som är ett kryddigt, men samtidigt sött tilltugg. Den bästa tiden att resa till Mumbai är från oktober till februari. (Mcgm.gov.in 2009; Kalevatravel 2009; Thomas & Karafin 2009, 76.)

Sevärdheter i Mumbai är bland annat Prince of Wales – museét och elefantgrottorna. I Prince of Wales-museét kan man se på gamla figurer och målningar. Man kan också se på konst från Europa och indiska tyger. På Elephantaön finns tempel som är uthuggna ur berg. Figurerna i templen är hinduiska gudar. (Andersson 2004, 225, 229; Ebookers 2009.)

Andra sevärdheter i Mumbai är universitetet, 'University of Mumbai', St Thomas katedral och Marine Drive. St Thomas katedral är den äldsta engelska byggnaden i Mumbai och Marine Drive är en promenadgata. Sedan finns det ännu Mani Bhavan, det är ett museum som finns i byggnaden där Mahatma Gandhi har bott under sina vistelser i Mumbai. I museét kan man få se brev som Gandhi har skrivit och fotografier från hans liv. Om man vill se klädvtätning för

hand, så skall man bege sig till Mahalaxmi Dhobi Ghat. Platsen är 140 år gammal och dhobi ghat är Mumbais äldsta och största tvättplats, där det tvättas för hand. Flera hundra människor jobbar där och de tvättar flera tusen kilogram kläder varje dag. (Thomas & Karafin 2009, 84, 86-87.)

Om man vill se en fin utsikt över Mumbai, så skall man besöka the Hanging Gardens. Vill man se olika djur, så skall man bege sig till Sanjay Gandhi (Borivali) National Park. Parken omfattar 104 kvadratmeter. Parken är en skyddad tropisk skog och där finns fåglar, fjärilar och leoparder. Där finns upptill 300 arter av olika fåglar. Dessutom kan man åka på lejon- och tigersafari där. (Green 2007, 49; Thomas & Karafin 2009, 88, 106.)

Annat som man kan sysselsätta sig med i Mumbai är ridning, vattensporter, yoga- och språkkurser. Det ordnas språkkurser i hindi och marathi. För kvinnor ordnas det dessutom kurser i att laga hennatatueringar, i brodering och matlagning. (Thomas & Karafin 2009, 89-91.)

Det finns många hotell att välja mellan i Mumbai, inkvarteringen i Mumbai är dock den dyraste i Indien. Om man inte vill bo på hotell, så kan man även bo hos en lokal familj. Det finns hotell i stadsdelen Colaba eller Juhu Beach. Colaba ligger mera centralt och Juhu Beach ligger mera avsides. I Colaba finns Shelleys Hotel, Hotel Prosser's, Bentley's Hotel, Fariyas Hotel och Taj Mahal Palace & Tower. Många övernattar i Bentley's Hotel. Fariyas Hotel har fyra stjärnor. Taj Mahal är ett dyrt och fint hotell. De andra hotellen är av lägre klass, men de har sina goda sidor de med. (Andersson 2004, 231-232; Thomas & Karafin 2009, 92.)

För att färdas i Mumbai kan man som turist åka buss, pendeltåg eller taxi. Pendeltågen är ett ganska snabbt sätt att färdas på och dessutom billiga. Men man skall inte åka med dem då det är rusningstid. Om man tar taxi går ens resa snabbt och det är också billigt. Om man vill besöka stränder finns det Chowpatty Beach, som är den mest centrala stranden. På stranden kan man dock inte simma. Det finns även en annan strand som heter Juhu Beach. På Juhu Beach finns gatukök, tivoli och även lyxhotell. (Andersson 2004, 223-224, 227.)

Är man ute efter att köpa saker, kan man besöka Crawford Market. Crawford Market är en saluhall, där man kan köpa olika livsmedel som t.ex. kött. Sedan finns det även olika basargator i Mumbai. På dessa gator kan man köpa guld- och silverföremål och saker gjorda av läder eller antika saker. Vill man gå till en shoppinggalleria, kan man gå till Atria Mall, där finns snabbmatsställen, kafeér, kläd- dator- och elektronikaffärer. Är man intresserad av historia, kan man besöka Murud. Murud är en by och där finns en fästning som heter Janjira.

Fästningen står numera i ruiner. Janjira härstammar från 1100-talet och där har bott afrikaner. (Andersson 2004, 228-230; Andersson 2007, 273.)

Då man är hungrig och vill äta finns det även mycket att välja mellan. Om man är vegetarian kan man äta på Samrat Vegetarian Restaurant, om man vill äta kinesisk, indisk eller västerländsk mat är Leopold Bar & Café ett alternativ och tycker man om fisk- och skaldjursrätter kan man äta på Mahesh Lunch Home. (Andersson 2004, 232.)

Om man är en nattuggla och tycker om att gå på klubb, så har man kommit till rätt ställe. Man skall dock märka att det är endast kvinnor och par, med par menas man och kvinna, som får komma in på klubbarna. Ensamma män släpps inte in, men för ensamma utländska män, kan det göras ett undantag, efter att de haft ett samtal med dörrvakten. Nattklubbarna i Mumbai heter Café Mondegar, 1900's, Club IX. Disko, Cyclone, Three Flights Up, Not just jazz by the bay, Fashion Bistro och Voodoo Lounge. Café Mondegar är en pub, 1900's är ett ställe som de rika och kända besöker, Club IX. Disko är ett ställe för ungdomar och Three Flights Up spelar västerländsk och indisk musik. I Not just jazz by the bay spelar liveband flera gånger i veckan. I Fashion Bistro spelas 1970- och 1980-talsmusik och Voodoo Lounge är en gayklubb. (Andersson 2004, 232-233.)

4.1.3 Bakgrund till terrorattacken

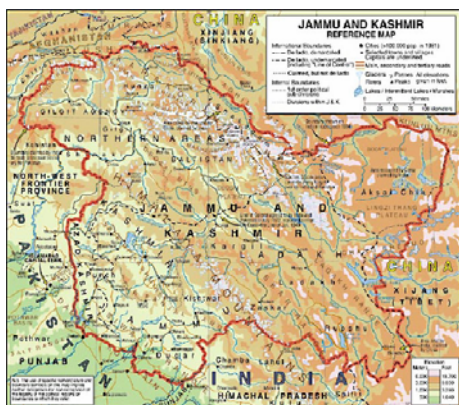
Mumbai har flera gånger drabbats av terrorattacker. Det har varit allt från bomber till gelatinstickor och TNT. Den första ordentliga terrorattacken utspelade sig den 12.3.1993. Då var det en serie bestående av 13 bomber, som dödade 257 människor. Mumbais undervärld spelade en roll i attacken, och det anses att det är den muslimska maffian som ligger bakom attacken. (Andersson 2007, 282; Bose 2008; Kumar Menor 2009.)

Före attacken, i december år 1992 och i januari år 1993, så pågick det våld mellan hinduer och muslimer. Då var det muslimerna i arbetarklassen som blev offer. Det hela började med att i december 1992, skedde det en stormning av moskén Babri Masjid i Ayodhya. (Andersson 2004, 234; Bose 2008.)

Den andra attacken skedde den 6.12.2002, då en bomb exploderade i en buss, och två personer dog. Den tredje attacken skedde den 27.1.2003, då en bomb på en cykel exploderade, och en person dog. Den fjärde attacken skedde 14.3.2003, då en bomb exploderade i ett tåg, och tio personer dog. (Kumar Menor 2009.)

Den femte attacken skedde den 28.7.2003, då en bomb igen expoderade i en buss, och fyra personer dog. Den sjätte attacken skedde den 25.8.2003, då två bomber exploderade i bilar, och 50 personer dog. Den sjunde attacken skedde den 11.7.2006, då en serie bestående av sju bomber exploderade, och 209 personer dog. (Kumar Menor 2009.) Man kan dra slutsatsen att de flesta bomberna har varit inuti olika färdsmedel, och att i den mest omfattande attacken dog 257 personer. Flest attacker skedde det under år 2003.

Varför sker det då terrorattacker? Jo, Indien och Pakistan har länge var oense om vem som skall få Jammu & Kashmir. Jammu och Kashmir ligger överom Pakistan och själva Indien. Dess landgrannar är förutom Pakistan och Indien, Afghanistan och China. J&K:s totala yta är 22 22 236 kvadratkilometer, dess huvudstad är Srinagar under sommaren och Jammu under vintern. I Jammu och Kashmir talas det språken urdu, kashmiri, hindi, dogri, pakari och ladakhi och där bor cirka 77 18 700 invånare. I J&K finns det vackra bergstrakter och floder. (Ajk Council 2005; Jammu & Kashmir 2009.)

Figur 4. Karta över Jammu och Kashmir. (Ajk Council 2005.)

Det hela började år 1947, då Maharajan Hari Singh, som var härskare över Jammu & Kashmir, inte kunde bestämma sig om Jammu & Kashmir skulle börja höra till Indien eller till Pakistan. Han bestämde sig slutligen att Jammu & Kashmir skulle höra till Indien, och det tyckte Pakistan inte om. Pakistan anser att J&K skulle höra till dem, för att de flesta invånarna där var muslimer. Indien anser igen att J&K tillhör dem, för att Maharajan beslöt så. (BBC News 2001; Schofield 2003.)

Ett krig bröt ut mellan Indien och Pakistan år 1947-48 och efter kriget gjordes beslutet att dela upp Jammu & Kashmir, så att Indien fick ”139 000 av 223 000 kvadratkilometer, cirka 63 %”. Indien fick också den vackra Kashmir-dalen, dalen som Indien och Pakistan alltid har haft mest gräl om. Ett av terroristorganisationens Lashkar-e-Taibas mål är just att frigöra Kashmir. ”Organisationen anser att Indien på ett olagligt sätt lagt beslag på Kashmir”. (BBC News

2001; Haberfield & von Hassel 2009, 311; Schofield 2003.)

Kriget år 1947-48 är inte det enda kriget som pågått mellan Indien och Pakistan på grund av J&K, utan 1965 och 1971 fördes det också krig om saken. Sedan dess har det varit anklagelser av de båda länderna hit och dit, där de skyller på varandra. År 1996-97 försökte förhållandet mellan länderna bli fredsligare och år 1998 skrevs det under ett avtal mellan de båda länderna. I avtalet stod att länderna skulle försöka lösa alla sina konflikter, och även konflikten angående Jammu och Kashmir. (BBC News 2001.)

År 1999 var konflikten igång igen, för att Indien sade att Pakistan skall få flygförbud, för att de hade nästlat sig in i Kashmir. År 2001 utfördes två attacker mot i Indien, den ena var mot Srinagar i Jammu och Kashmir, och den andra var mot parlamentet i New Delhi. I attackerna dog det totalt 52 människor, och Indien beskyllde Pakistan för attackerna. (BBC News 2001.) Man kan säga som slutsats att konflikten angående Jammu och Kashmir har pågått i över 50 år, och den pågår ännu idag.

4.2 Terrorattacken i Mumbai 26.11.2008

Först visas de terroristers namn och åldrar som utförde terrorattacken. Från tabellen nedan kan man se att de flesta terroristerna var mellan 21-25 år gamla. (NY Times 2009.)

Shoaib	21 år
Abdur Rehman	21 år
Mohammed Ajmal Amir Kasab	21 år
Javed	22 år
Hafiz Arshad	23 år
Naser	23 år
Fahadulla	23 år
Ismail Khan	25 år
Babar Imran	25 år
Nazir	28 år

Figur 5. Lista över terroristerna och deras åldrar. (Sammanställd av informationen ur NY Times 2009).

Terroristerna var alla hemma från Pakistan. Shoaib var hemma från Sialkoat, Abdur Rehman var hemma från Arifwala, Mohammed Ajmal Amir Kasab var hemma från Punjab, Javed och Fahadulla var hemma från Okara, Hafiz Arshad och Babar Imran var hemma från Multan, Naser och Nazir var hemma från Faisalabad och Ismail Khan var hemma från NWFP. (Haberfeld & von Hassel 2009, 320.)

Terrorattacken började med att tio terrorister begav sig med båt från Pakistan den 22 november 2008. Under färden bytte de till en större båt. (NY Times 2009.) Den första båten hette al-Husseini, och då terroristerna bytte båt, så dödade de den ursprungliga besättningen som bestod av en kapten och fyra andra män. Den andra båten hette Kuber. Den sista biten till stranden färdades terroristerna med två olika jollar. De kom iland på två olika ställen i Mumbai, det ena stället var Badhwar Park, och det andra stället var Sassoon Docks. (Haberfeld & von Hassel 2009, 319-320.)

Terroristerna anlände till södra Mumbai på kvällen den 26 november. De åkte sedan med taxi till de olika platserna dit de skulle. (NY Times 2009.) Efteråt dödades taxichaufförerna. Ministry of External Affairs India, 2009 (i verket Haberkfeld & von Hassel 2009, 320.)

Figur 6. CST järnvägsstation. (Images Google 2007b.)

Det första stället som anfölls var CST järnvägsstation. Terroristerna som anföll CST, var Ismail Khan och Mohammed Ajmal Amir Kasab. På järnvägsstationen rör sig 3.5 miljoner människor varje dag. Terroristerna sköt med gevär och kastade granater. 58 personer dog och 104 skadades. Några poliser såg terroristerna, så terroristerna flydde. Nära Cama sjukhus stötte de igen på poliser. Poliserna och terroristerna sköt mot varandra. Terroristerna sköt på en polisbil med sju poliser. Terroristerna trodde att alla poliser var döda, så terroristerna drog ut kropparna och tog befäl över polis bilen. En polis överlevde dock, och han blev vittne till det hela. (Haberfeld & von Hassel 2009, 320; NY Times 2009.)

Figur 7. Den enda överlevande terroristen, Mohammed Ajmal Amir Kasab. (The Latest News 2009.)

Efter en tid, så tog terroristerna befäl över en personbil istället. Terroristerna stötte senare på en polisbarrikad, där det igen skjöts mot varandra. En av terroristerna dog, och polisen fick fast den enda överlevande terroristen, Mohammed Ajmal Amir Kasab. På bilden ovan kan

man se en bild på Kasab. (NY Times 2009.)

Figur 8. Leopold Café & Bar. (Images Google 2009.)

Nästa ställe som terroristerna anföll var Leopold Café & Bar, som besöks av såväl utlänningar som indier. Cafeét och baren är 130 år gammal. Terroristerna hette Hafiz Arshad och Nazir, de kom in och började skjuta och en granat exploderade. Tio personer dog och många skadades i attacken på cafeét. (Haberfeld & von Hassel 2009, 322; NY Times 2009.)

Figur 9. Taj Mahal-hotellet. (Images Google 2007a.)

Sedan sprang terroristerna mot Taj Mahal-hotellet, som ligger 500 meter bort från cafeét. Hotellet har totalt 3565 rum. Det var totalt sex terrorister som anföll hotellet. Ett par kom in genom huvudingången, och sköt 20 personer till döds. Två par kom in från en annan ingång, och sköt och kastade granater. (NY Times 2009.)

Fyra av terroristerna begav sig upp till sjätte våningen, och dödade alla som kom i deras väg. Åtta poliser begav sig in i hotellet. Många hotellgäster hade låst in sig på hotellrummen och andra befann sig runt om i hotellet. Attacken på hotellet höll på till den 29 november. Nästan 450 gäster räddades. Terroristerna dödade 32 personer och fyra terrorister dog. Terroristerna hade telefonkontakt med sina ”chefer” och fick instruktioner av dem. (NY Times 2009.)

Två av dessa samtal löd som följande:

November 27, 2008, at 03.10 h

Terrorist: Greetings!

Handler: Greetings! There are three Ministers and one Secretary of the Cabinet in your hotel.

We don't know in which room.

Terrorist: Oh! That is good news! It is the icing on the cake.

Handler: Find those 3-4 persons and get whatever you want from India.

Terrorist: Pray that we find them.

Handler: Do one thing. Throw one or two grenades on the navy and police teams, which are outside.

Terrorist: Sorry. I simply can't make out where they are. Ministry of External Affairs India (2009, i verket Haberfeld & von Hassel 2009, 324.)

November 27, 2008 at 22:26 h:

Handler: Brother, you have to fight. This is a matter of prestige of Islam. Fight on so that your fight becomes a shining example. Be strong in the name of Allah. You may feel (sic) or sleepy but the commandos of Islam have left everything behind. Their mothers, their fathers. Their homes. Brother, you have to fight for the victory of Islam. Be strong.

Terrorist: Amen! Ministry of External Affairs (2009, i verket Haberfeld & von Hassel 2009, 327.)

Från det första samtalet, kan man se att terroristerna ville ha gisslan som hade makt och betydelse i Indien, så att terroristerna skulle kunna få ut vad som helst som de ville ha ut av Indien. Från det andra samtalet kan man se, att "chefen" vill få terroristen än en gång att tro att han gör dådet i Allahs namn, och få honom att göra sitt bästa, för att han har redan lämnat allt bakom sig.

Figur 10. Oberoi Trident-hotellet. (Images Google 2010b.)

Nästa ställe som anfölls var Oberoi Trident-hotellet. Hotellet har totalt 877 rum. Terroristerna kom in genom huvudingången, och skjöt omkring sig och exploderade sprängämnen. (NY Times 2009.) Terroristerna var Abdul Rehman och Fahadullah. (Haberfeld & von Hassel 2009, 324.) De begav sig till 16 och 18:nde våningen, där de höll många som gisslan. Attacken på hotellet räckte 42 timmar, ända till till den 27 november. Två av terroristerna och 33 andra personer dog.

Figur 11. Nariman House. (Images Google 2006.)

Sedan anfölls Nariman House, som är ett judistcenter på fem våningar. Terroristerna som anföll var Babar Imran & Nazir. Rabbin och hans familj bodde i centret och gav husrum åt judar som var på besök i Mumbai. Terroristerna kom in och tog flera personer som gisslan. Det var skottlossning hela natten mellan poliser och terrorister. Det skedde en explosion som var så kraftig att en vägg förstördes. 14 personer räddades av polisen. Båda terroristerna dog slutligen och fem gisslan hittades döda. (Haberfeld & von Hassel 2009, 327; NY Times 2009.)

Terroristerna hade under attacken i Mumbai haft med sig tio stycken IED, vilket är sprängämnen. Efter attacken hittades sju IED, som hade exploderat och tre som inte hade använts. Terroristerna använde sig av satellittelefoner och GPS. Det är organisationen Lashkar-e-Taiba som ligger bakom attacken. (NY Times 2009.) Lashkar-e-Taiba är baserat i Pakistan och de vill förstöra Indien. (Haberfeld & von Hassel 2009, 320.)

Man kan fråga sig varför utförde Lashkar-e-Taiba attacken? ”En orsak kan vara att LeT ville att det skulle bli spänning mellan Indien och Pakistan och att LeT ville visa sig vara starka”. Det anses att terroristerna tog droger, såsom kokain, LSD och steroider, för att hållas vakna. Stakelbeck (2008, i verket Falk & Morgenstern 2009, 251-252.)

Om man tänker på terroristernas bakgrund, kan man iallafall i Kasabs fall, se att han kommer från en fattig familj, som bor på landsbygden. Kasab gick inte länge i skola, och han blev sedan ”inspirerad” att gå med i Lashkar-e-Taiba. (Datta & Koppikar 2008, 36.) Den sjätte maj 2010 fick Mohammed Ajmal Amir Kasab sin dom, och resultatet blev dödsstraff. I Indien sker dylika straff genom att hänga den skyldige. (Helsingin Sanomat 2010.)

Ingen indisk muslimsk gravgård vill begrava de nio terrorister på sina gravgårdar, för att de anser att terroristerna var varken indiska eller muslimer, så varför skulle de få begravas här. ”De har kallat terroristerna med dess riktiga namn, ’mördare’ inte ’martyrer’”. (Haberfeld & von Hassel 2009, 338.) I april år 2010 kom det ett utlåtande från Indien, att man i januari år 2010 har begravt terroristerna i hemlighet. Det sägs inte i utlåtandet var terroristerna begravts. (Outlook India 2010.) Under alla attacker dog det sammanlagt 165 personer och 304 skadades. Av de som dog var 26 utlänningar.

1	Japan
1	Malaysien
1	Mexico
1	U.S.A medborgare, men bodde i Jerusalem
1	U.S.A / israelisk
1	Italien
1	Nederländerna
1	Singapore
1	Thailand
1	Storbritannien
1	Mauritius
2	Australien
2	Kanada
2	Frankrike
3	Tyskland
3	Israel
3	U.S.A

Figur 12. Länder som utlänningarna härstammade från. (NY Times 2009.)

Man kan dra slutsatsen att attacken drabbade människor från runtom i världen. Från många länder var det en person som miste livet i attacken. Flest dog det människor från Tyskland, Israel och U.S.A. i terrorattacken.

Hjältarna i Mumbai den 26 november var patologerna, poliserna, kommandorna, brandmännen, järnvägshallåan och hotellpersonalen. Patologerna Ganesh Niturkar och hans kolleger hade ett tufft arbete, de fick arbeta i 60 timmar med kropparna som kom från CST järnvägsstation och från hotellen. Det tog tre timmar endast att göra kropparna redo för undersökning, då det vanligtvis tar en timme. (Kapadia 2008a, 82-83.)

Poliserna igen tog fast terroristen Mohammed Ajmal Amir Kasab. Polisen, Sanjay Govilkar sade att han hoppade på terroristen, och sedan stödde alla i hans team honom. En kommando som blev skadad i terrorattacken, var Sunil Yadav. Han blev skjuten i benen, då kommandona tog sig in ett rum, där det fanns en terrorist. Sedan drog Yadavs chef honom till säkerhet. (Kapadia 2008a, 84-85.)

Brandmännen hjälpte gästerna att komma ut från hotellet. En italiensk kvinna, Nadia La Vale, som stannat på hotellet Taj Mahal, fick hjälp av brandmannen Sudhir Amin, med att ta sig i en korg, som hängde utanför rummets fönster. Brandmännen var inte ens utrustade med skottsäkra kläder, men ändå lyckades de rädda cirka 300 människor som blivit instängda. Brandmännen hade inte fått mycket kunskap om vapen, så de visste inte ens hur effektiva AK-47 vapnen som terroristerna hade, var. (Kapadia 2008a, 86.)

Detta visar att brandmännen borde få utbildning om vapen, så att de skulle kunna vara bättre

beredda i framtiden, likaså borde de få en ordentlig brandsäker utrustning. De halvmilitära styrkorna skall få skottsäkra västar före juli-månad år 2010. Det skall delas ut 60 000 jackor. De som skall använda sig av jackorna är Central Reserve Police Force (CRPF), National Security Guard (NSG), Central Industrial Security Force (CISF), den Indo-Tibetanska gränspolis (ITBP), Assam Rifles och Sashastra Seema Bal (SSB). Så det verkar dock som brandmännen ännu skulle bli utan brandsäkra västar. (India Vision 2010.)

Vishnu Dattaram Zende är en hallåa på CST järnvägsstation. Han var även på jobb den 26.11.2008. Då han hörde en explosion, sände han vakterna dit varifrån ljudet kom. Sedan informerade han människorna som befann sig på stationen, att de skulle ta sig ut från byggnaden genom bakdörren. (Kapadia 2008a, 87.)

Då skotten började höras på Oberoi Tridents restaurang, Oberoi Restaurant, så sprang en av personalen ut för att se vad som pågick. Sedan sprang han in tillbaka och låste dörren efter sig. Men det hjälpte inte, terroristerna tog sig in ändå, genom att skjuta in dörren. Hotellchefen lyckades föra 40 gäster ut från hotellet. Personalen på båda hotellen, gjorde allt vad de kunde för att föra gästerna till säkerhet, eller för att skydda dem. Fastän chefen på Taj-hotellet miste sin familj i attacken, stannade han ändå kvar på jobb. (Kapadia 2008a, 87.) Dessa människor, dessa grupper, var de verkliga hjältarna under terrorattacken i Mumbai.

Enligt skribenten Rahul Singh är politikerna de onda. Han säger att politikerna har alltid tänkt mera på sin egen säkerhet än på invånarnas. En politiker uttalar sig om att man skall vara nöjd att terroristerna dödade endast 200 personer istället för 5000. (Singh 2008, 88.)

4.3 Terrorattackens inverkan

På söndagen efter attacken stod invånare nära Taj Mahal-hotellet. De riktade sig mot politikerna och de var missnöjda med att säkerhetsmekanismen inte hade fungerat, tillika lade de ned kransar till minnet för de döda. På St George's sjukhus fanns ännu 14 stycken lik, som inte hade blivit identifierade. Vid järnvägsstationen var allt som vanligt, men på matstället Refresh Food Plaza, fanns det 17 skotthål i väggen, som påminde om attacken. (Srinivasaraju 2008, 14-15.)

Den sjunde december år 2008 medgav en av Indiens ministrar, P. Chidambaram, att det skett misstag bland annat med säkerhetsstyrkorna. Han sade även att han skall göra allt för att få bukt på vad som förorsakade dessa misstag eller felsteg. (Koppikar 2008.)

Det är även andra än minister Chidambaram som borde uttala sig eller svara på frågor inför Mumbais invånare. De andra är A.N. Roy som ansvarar för polisen, Hassan Gafoor som är polisombudsman, Ratan Tata som är ordförande för The Indian Hotels Company och J.N. Lal som är avdelningsföreståndare för Central Railways. (Koppikar 2008.)

”Gafoor borde ha uttalat sig till folket och hållit dem uppdaterade under de första timmarna av attacken. Gafoor borde även ha gjort en stor affär av att männen och utrustningen, som skulle skydda mot terrorism, var dåligt utrustade”. Gafoor hade kallat till möten för att ”sätta vissa mått på plats”, men mötena upphörde i mitten av november. Detta var endast några av hans misstag, så han skulle verkligen ha en massa att förklara och förbättra på. ”Det hade blivit överenskommet på möten i slutet av september och början av november, att Taj-hotellet skulle förbättra vissa saker angående säkerheten. Dessa saker var bland annat att det skulle begränsas att ta människor från Pakistan som gäster, och att regelbundet ha hundar som utför genomsökningar”. Vissa av dem sattes i bruk, men hotelldirektionen gick inte med på att ha hundar som utför genomsökningar. (Koppikar 2008.)

CST borde ha förbättrat vissa saker före attacken skedde. Konstaplarna på CST hade vapen som var ur funktion, och man kan fråga sig hur terroristerna kom igenom metalldetektorerna som fanns vid ingången. Dessa frågor borde J.N Lal svara på. (Koppikar 2008.)

Terrorattacken skedde vid ett opassligt tillfälle om man tänker på turismen. Turismbranschen påverkades redan av finanskrisen, och sedan kom ännu terrorattacken till. Direkt efter attacken skedde hotellavbokningar. (Chatterjee 2008.) Avbokningarna kom från människor som bor i Europa, Amerika, sydöstra Asien och Australien. Det var främst affärsresenärer som avbokade sina resor. Det är många hotell i städerna Delhi, Mumbai och Bangalore som har främst affärsresenärer, så de hotellen påverkas av attacken. Nilesh Shah, som arbetar på Goas avdelning i Travel Tourism Association of India, är av den åsikten att ”Turisternas första prioritet är säkerhet. Efter attacken i Mumbai, kommer de inte ens om det är gratis.” I Rajasthan, har cirka en tredjedel av alla bokningar som är gjorda på förhand, annullerats. (Iyengar 2008, 58, 60.) Användningsgraden i hotell i Indien var till och med så låg som 14% under hela år 2008. (Outlook India 2009.)

Tidigare då det har skett mindre terrorattacker i Mumbai, så har avbokningarna pågått i cirka två månader, men nu tros det att avbokningarna sker under en längre tid. (Bakshi-Dighe 2008, 21.) Dessutom ville inte resebyråer att folk skulle resa till Indien på grund av risken. (Chatterjee 2008.) Det tog dock endast en knapp månad för Taj Mahal- och Oberoi Trident-hotellen att öppna på nytt efter attacken. (Haberfeld & von Hessel 2009, 337.)

Terrorattacken påverkade turismen i Kerala, Rajasthan, Goa och andra städer i Indien.

Turisterna anlände inte på samma sätt som de brukade, under toppsäsongen från december till mars 2008-2009. Terrorattacken påverkade även bokningarna som gjorts för julen och nyåret år 2008. (Iyengar 2008, 58.)

Den tredje till fjortonde oktober år 2010 ordnas det Commonwealth Games i Delhi.

Commonwealth Games är ett idrottsevenemang, där det idrottas i bland annat följande grenar: boxning, cykling, rugby, squash och tennis. (Cwg Delhi 2010.) Till evenemanget väntas det komma 10 000 besökare och 9000-10 000 idrottare från runtom i världen. (Heyer 2008.)

Hotellkedjorna i Indien erbjuder nya rum för sportevenemangets gäster. I Mumbai öppnade 1158 nya hotellrum sina dörrar år 2009. I och med detta evenemang, hoppas hotellen få in mycket pengar. Det tros att i framtiden kommer Indien, Kina, Libyen och Vietnam att vara de stora länderna inom turismen. (Outlook India 2009.)

Angående terrorattackens inverkan på judarna, så trodde de att de äntligen hade hittat ett land var de kan känna sig säkra, men efter terrorattacken så ändrades deras uppfattning. Utav de 22 utlänningar som dog i terrorattacken, var åtta stycken judar. Nu känner sig judarna rädda. ”Det anses att judistcentret anfölls för att det var ett mjukt mål. Vem som helst skulle kunna hitta adressen till centret på centrets webbsida.” Det fanns bara en man med en käpp som vaktade ingången till centret, för att rabbin och hans familj som bodde där var goda människor. Man trodde inte att någon skulle vilja dem något ont. (Kapadia 2008b, 72-73.)

Även butikerna i Mumbai påverkades av attacken, speciellt butikerna i södra Mumbai. Affären Provogue låg ”20% under sitt inkomstsmål” vid julen 2009. Affären hade inte det lätt från mitten av november till mitten av december. Affären Fabindia hade hoppats på goda inkomster på julen men så blev det inte, tack vare terrorattacken. I Fabindia såg man till mindre utländska kunder. I affären Lee hade de sålt 20-25% mindre år 2009, jämfört med år 2008. (Outlook India 2008.)

Under julsäsongen försökte butikerna locka kunder med olika erbjudanden, och genom att ta in nya saker till sina butiker. Fabindia tog till exempel in ”nya ljus, lanternor och borddukar” till julen. Andra butiker funderade igen på att utvidga sin verksamhet, till exempel Provogue ville öppna nya butiker runtom i Indien, men inte så många i Mumbai. Affären Lewis fortsatte med erbjudanden i januari och februari. Provogues ägare säger att terrorattacken ”har påverkat andan i Mumbai och det kommer att ta lite tid före andan blir normal igen”. (Outlook India 2008.) Efter attacken förbättrades säkerheten i lyxhotellen runtom i Indien. Det kom

röntgenmaskiner och metalldetektorer till i hotellen. Personalen kollar allt bagage som hotellgästerna har, och de kollar även noggrant igenom deras identifikationspapper. Det finns poliser eller vakter vid ingångarna till hotellen. (Vision of Humanity 2008.)

Bland annat taxi-chaufförer och fotograferare har börjat med såkallade ”terror-rundturer” för turister, för att tjäna mera pengar. (New Kerala 2009.) I turerna ingår kommentarer av en poliskonstapel som varit med om attacken, och kommentarer av kvinnan som räddade rabbins barn. (Chandran 2009.)

Turerna kostar omkring 1500-2500 rupier, vilket motsvarar cirka 22-37 euro. Taxi-chaufförerna och fotograferarna har ingen licens på att de får ha rundturer, och turerna nämns inte i någon turistbyrå eller liknande. Turisterna är trots allt intresserade att se platserna där attackerna skett. Dessutom kan turisterna bli fotograferade vid varje punkt i rundturen för en liten avgift. (New Kerala 2009.)

Annat som ordnades på årsdagen av attacken, var böneträffar och konstutställningar. Jasmine Shah Varma var en av utställarna, hon tyckte att förut ansågs hamnen i Mumbai vara en romantisk plats, men nu efter attacken så påminner den endast om att terrorn kom via havet. På årsdagen kunde man köpa halsband och handväskor. (Chandran 2009.)

På Leo's Cafe & Bar kunde man köpa t-skjortor eller en bok om attacken. Fundamentalistiska hinduer protesterade att man gjort attacken så kommersialiserad, vilket gjorde att man fick ta bort kopparna som gjorts för årsdagen. Dessutom har det getts ut en serietidningsserie om attacken, den sålde 100 000 kopior och det är planerat att flera serier skall ges ut. (Chandran 2009.)

Ett år efter terrorattacken hade det redan getts ut tio stycken nya terrorlarm, ett i december år 2008, tre i juli 2009, ett i september 2009 och fem i november 2009. Nära Churchgate-stationen i Mumbai, hade det ett år efter attacken byggts upp en bunker, var det står en vakt. Denna bunker är menad att ge säkerhet åt alla de pendlare som färdas där varje dag. Det står även vakter vid ingångarna och utgångarna. ”Ingen tror dock på att denna bunker eller dessa vakter skulle kunna stoppa eventuella terrorister, ifall de ville ta sig in i byggnaden.” (Koppikar & Hasan 2009.)

”Attacken inverkarde mera på ekonomin och på de icke-muslimska religionerna än på turismen. Attacken påverkar lite, men hotellen har restaurerats och turisterna reser som vanligt. Turisterna kommer som de brukar göra, men alla är lite rädda”. (Chugh, A. 14.4.2010.)

Ett år efter attacken är mumbaikarna ännu rädda, ”mumbaikarna ser nu terrorhoten som någonting vardagligt. Invånarnas attityder har förändrats, de vet att den globala terrorismen är verklighet och de är mera alerta om vad som händer i deras omgivning”. Bunkrarna är endast ett exempel, annat som gjorts är att man byggt väggar runt hus och tempel, vem som helst får inte komma in mera, det görs kroppundersökningar och det söks igenom folks väskor. Det går inte heller att använda sin mobiltelefon överallt. (Koppikar & Hasan 2009.)

I CST finns det många bunkrar och metalldetektorer. Ett känt tempel i Mumbai som heter Siddhivinayak Temple, har från förut betongväggar runt sig för att skyddas mot terrorattacker, men nu kan man inte heller använda sin mobiltelefon där. Det finns 30 vakter som skall vakta sjösidan och Taj Mahal-hotellet. Det är bara det att de campar vid the Gateway of India, så människor kommer dit för att skratta åt dem och skylla på dem. Fastän det har försökts göra mycket, såsom specialstyrkor mot terrorister, tror invånarna ända inte riktigt på det. Invånarna litar inte på regeringen och inte heller på politikerna. (Koppikar & Hasan 2009.)

Attacken har fört invånarna i Mumbai samman, ”åtskiljningen emellan olika klasser har försvunnit och folk har förstått att terrorismen inte drabbar endast tåg, utan även hus”. Vissa muslimer i Indien anser sig blivit bra emottagna efter attacken, andra sämre. ”Ett år efter attacken finns det ännu många frågor utan svar”. Exempel på frågor är, varför det inte gick att hejda terroristerna fastän det fanns övervakning, och varför man inte gått med på att publicera Ram Pradhan Committee:s rapport om terrorattacken. (Koppikar & Hasan 2009.) Det anses att rapporten endera innehåller känslig information, eller så skulle innehållet kanske kunna skada det följande politiska valet, och därför har den inte publicerats. (Baweja 2009b.)

Ifall regeringen vill få folket att tro på dem och samarbeta med dem, måste de svara på alla de frågor som är obesvarade. Fader Frazer Mascarenhas och ombudsmannen Shailesh Gandhi ”anser att ingen större förändring har skett. De anser att det var en stor omvälvning i två månader efter attacken, men sedan dog det allt ut och nu står man tillbaka i ruta ett”. (Koppikar & Hasan 2009.)

4.4 Hur undvika terrorism i framtiden

Först gås det igenom i detta underkapitel hur man skulle kunna undvika terrorism i Indien och sedan i Mumbai.

4.4.1 Indien

Det anses att Indien måste kunna visa att de kan handskas med de olika förändringarna i terroristernas metoder, och man måste kunna visa att man har instrumenten som krävs för att

kunna göra det. Man måste kunna visa att man gör det interna säkerhetssystemet starkare, för att kunna handskas med terrorattacker i framtiden. Man måste komma på en strategi som förenar det bästa teknologiska kunnandet, och den bästa mänskliga kunnandet i Indien, för att förhindra terrorism. Informationen måste kunna flöda fritt mellan olika organisationer. Det krävs bättre, avancerad övervakning och sofistikerad utvärdering och analysering av den övervakning som finns tillgänglig. (Baweja 2009a.)

En databas som kallas NATGRID är menad att bli färdig före maj-månad år 2011. Databasen skall göra att säkerhetsbyråer kan få reda på bland annat folks bankkontodetaljer och visum- och immigrationsregister. Informationen fås genom att mata in personens namn i systemet. Databasen gör att det kan föras mera koll över personer, och man skulle kunna få fast terrorister snabbare. (Hindustan Times 2009.)

Nya lagar mot terrorism grundades efter attacken i Mumbai den 26.11.2008. De nya lagarna gör det att misstänkta terrorister får hållas häktade i 6 månader. I de nya lagarna bestämdes också att National Investigating Agency skall bildas. National Investigating Agency skall undersöka terrorism. (International Relations and Security Network 2009.) National Investigating Agency grundades, men de är inte till för att stoppa terrorism. (Sood 2010.)

Det sägs att en indisk version av "Counter Terrorism Centre" skall grundas. Men man måste komma ihåg att i Indien tar allt mycket tid, såsom efter Mumbais första terrorattack, då det tog 17 år att sätta upp ett center. Det nya centret måste koordinera, utvärdera och analysera alla övervakningsrapporter som fås och som har att göra med terrorism. Sedan måste det göras ett beslut om vad man skall göra åt saken, och sedan kontakta de företag eller organisationer som skall förhindra en terrorattack. (Sood 2010.) Det borde grundas en anti-terroristgrupp som består av muslimer, och som skulle skydda Indien. (Heyer 2008.)

Trots att man försöker göra ett center så bra som möjligt, så kvarstår det ändå alltid vissa problem, såsom problem med koordinering. Ett bra sätt att övervaka i framtiden är ljudövervakning, men de som handskas med sådan övervakning måste ha erfarenhet och förstå systemet. Det är dock svårt att övervaka terrorism, eftersom man inte kan se fienden och dessutom är fienden oförberäknelig. (Sood 2010.)

Hotellstädare borde säga till om det ser något misstänkt i ett hotellrum, något som kan ha att göra med terrorism, och då hotellen byggs borde man tänka mera på olika säkerhetsfaktorer, som gör det svårare för terrorister att anfalla. Orlob (2009, i verket Habermeld & von Hassel 2009, 336.)

Tre säkerhetschefer har uttalat sig om hur förberett Indien är på en ny terrorattack. Ajaj Sahni anser att ”det enda sättet att förhindra terrorism är genom policyn och övervakning.” Han anser dock att systemet är i så dåligt skick, att det kommer att ta fem år att uppdatera det. Då Ajaj frågas om risken att det sker en attack i Mumbai igen, svarar han att under följande årtionde finns det nog en risk för det. CD Sahay anser att ”ifall staten försöker täcka in det”, så finns det nog en risk för att det sker en attack i Mumbai igen. Han anser att det nu är dags att ta ansvar, och att det som fås fram genom övervakning, skall analyseras ordentligt. Vikram Sood anser igen det fattas en responsmekanism. (Baweja 2008.)

Indien borde skydda sina gränser och speciellt havsgränsen, från terrorister och smugglare. Största hotet är fraktgodset som kommer från utlandet. Indien har 12 stora och 200 små hamnar. Det sker ingen screening av fraktgodset som finns inuti containrarna. För fyra år sedan, gjordes det ett beslut att scanners skulle installeras i hamnarna, men ingenting har ännu skett. Man kan inte ens göra så mycket kroppsliga undersökningar på människor, för det rör sig så mycket folk i hamnarna. (Joshi 2010.)

Oftast öppnas containrarna och det ses inuti dem och så stängs de, det är bara det att containrarna borde granskas noggrannare. Det kan nämligen smugglas material för kärnvapen, ammunition och explosiva ämnen inuti lådor i containrarna. Indien kunde införa en modell som heter CSI i sina hamnar, för det skulle göra säkerheten bättre. Det borde skaffas säkerhetspersonal som skulle granska fraktgodset som kommer till de indiska hamnarna. Det finns planer, men de måste även verkställas, för att det skall ske någon förbättring. (Joshi 2010.)

4.4.2 Mumbai

I Mumbai finns det som sagt två olika världar, de fattigas och de rikas värld. Där finns en ”nedre värld som består av poliser, droger, mafia och dylikt”. Det är den världen, som styr den administrativa delen av staden. ”Därför kan man fråga sig hur effektiva kan National Security kommandon vara, då det finns en sådan nedre värld?” Denna nedre värld gör det svårt för kommandona. (Bhatia 2008, 66.)

Ett system som heter MOSECURE testades i Mumbai och Dubai år 2008, och systemet borde kunna göra det nästan omöjligt för terrorister att slå sig igenom byggnader, som har systemet inställt. Systemet skulle kunna vara ett sätt att skydda Mumbai mot terrorism. (Heyer 2008.)

Det skulle hjälpa med religiös tolerering och att få uppgjort om Kashmir skall höra till Indien eller till Pakistan. Det skulle även hjälpa att utbilda fler fattiga muslimer, anser affärsmannen

Ross Deas i Mumbai. (Heyer 2008.) Delvis av samma åsikt är även Hillary Clinton, hon har sagt i ett utlåtande, att hon är av den åsikten, att utbildning och arbete skulle stoppa unga män från att bli terrorister. Hilton menar att folk borde få en bra utbildning, och ha ett arbete som de trivs med. Hon anser detta, eftersom den enda överlevande terroristen efter attacken i Mumbai, har sagt att han hade ett arbete som han inte trivdes med. (India Edu News 2009.)

Rudolph Giuliani, som var borgmästare i New York under terrorattacken år 2001, är av den åsikten att ”först måste man se till att man gör allt som man kan att undvika att en attack till sker. Sedan skall man försöka rädda så många liv som möjligt, och sedan återuppbygga det som förstörts, så snabbt som möjligt.” Leopold Bar & Cafe öppnade på nytt redan några dagar efter attacken. Giuliani anser att ”man måste fundera ut vad terroristerna försöker göra, och sedan göra det motsatta. Terroristerna försökte förlama Mumbai så mycket som möjligt, de vill förlama din själ och skrämma dig.” Då är det bästa som man kan göra, att fortsätta med sitt liv som vanligt. (Chhabra 2008, 68.)

Det är viktigt att vardagliga saker fungerar, såsom att bussturer går som vanligt. (Chhabra 2008, 68.) Även affärsmannen Ross Deas är inne på samma linje, han menar att människor borde bete sig så vanligt som möjligt. Han säger att invånarna i Mumbai är vana vid attacker, och att de har lärt sig att leva med dem. (Heyer 2008.)

Staten måste visa, att det görs mycket för att förbättra säkerheten. Det som har gjort att terrorister har undvikit attacker mot Amerika, har varit att man har haft mycket övervakning och varit allerta, till och med om terrorattacken i Mumbai fick man en varning om på förhand. Poliserna i New York har blivit bra på att söka fram människor som planerar terrorattacker. (Chhabra 2008, 68.)

Giullani anser att kameraövervakning är ett sätt att stoppa terrorattacker. Han anser att invånarna i Mumbai, borde kräva att poliserna skulle få bättre övning. Mumbai borde utföra militära handlingar och försvara hemlandet, tycker Giullani. Efter terrorattacken i New York år 2001, användes det mycket resurser på att göra reklam i TV, och använda sig av kändisutlåtanden. Det lockade människor till New York, så Giullani anser att om Mumbai skulle utföra liknande saker, så skulle det locka människor till staden. (Chhabra 2008, 69.)

Det är dock inte bara det att det inte finns övervakning, det fanns nog det även före 26.11.2008, men fastän man fick varningar gjordes det inget åt saken. Som ett exempel kan man ta de att kom sex stycken varningar, mellan augusti 2006 och april 2008. Varningarna gällde att det är möjligt att terrorister i framtiden, kommer sig att använda sig av sjörutten till

Mumbai, ändå gjorde inte staten något åt saken. De kunde ha satt ut mera kustbevakning. (Baweja 2009b.)

En annan shockerande sak, var att Taj-hotellet nämndes i vissa rapporter som övervakningsföretag skickade till polisen i Mumbai, men inte heller då gjordes det något åt saken. Rapporterna borde ha analyserats noggrannare. Polisen fick tre varningar av övervakningsföretagen, att det är möjligt att det kommer att göras en attack mot judiska mål. I attacken nämndes dock inte namnet Nariman House, därför kom det för polisen som en total överraskning, då det kom fram att Nariman House var ett av målen i terrorattacken. Det var få som kände till att det fanns judar i Nariman House. (Baweja 2009b.) Polisen borde känna till sin stad bättre och veta vad det finns för verksamhet var.

Poliserna har även annat att förbättra på inför framtiden. De borde få övning i att rädda människor som hamnat som gisslan, och övning i att hamna mitt in i en terrorattack. Det borde ses till att det finns tillgång på övningsammunition, för att före attacken hade det inte varit någon skjutövning alltsedan september 2007, på grund av att det inte fanns ammunition att öva med. Dessutom borde det finnas västar för polisen som även skyddar för granatsplitter, för att skottsäkra västar skyddar inte mot det. (Baweja 2009b.)

Mumbai har nog en anti-terroristgrupp som består av ett sexmannalag med en polisinspektör. Gruppen heter Assault Mobiles och de finns runt om i staden. Gruppen har totalt fyra vapen, varav en är en AK47:a. Vissa anser dock att dessa män endast är poliser med vapen och att de inte kan handskas med terrorattacker såsom attacken den 26.11.2008. (Baweja 2009b.) En eller flera anti-terroristgrupper med ordentlig kunskap och kunnade borde alltså grundas i Mumbai.

4.4.2.1 Vad har då sist och slutligen gjorts?

Säkerheten i Mumbai har ökat, och allas identitet kontrolleras var man är rör sig. Det är armén och polisen som sköter övervakningen, och de övervakar bland annat järnvägsstationen och flygfälten. (Chugh, A. 14.4.2010.)

”Indiens regering har introducerat identitetskort till alla medborgare och detta är första gången i Indiens historia som någonting sådant sker.” (Chugh, A. 14.4.2010.)

Då man befinner sig på ett internet-café, så måste man först registrera sig, och det sker baserat på ens identitetskort. Indien led av den internationella terrorismen och det skulle det inte ha råd med att göra, för att det finns så många fattiga människor som behöver få mat. Det skulle vara viktigare att satsa pengar på det än att behöva satsa pengar på att förhindra

terrorism. (Chugh, A. 14.4.2010.)

Säkerheten på idrottsarenor har förbättrats. Då världscupen i hockey ordnades på Major Dhyan Chand Stadium i april 2010, så märkte publiken förändringarna. Först granskades åskådarna vid porten till stadiumet, sedan fick de veta att de inte får hämta mat eller dricka, endast de minsta pappersmuggarna, får tas in till stadiumet. Då åskådarna ville äta måste de lämna spelområdet för att köpa något. Även stånden som sålde och tillredde maten hade det dragits in på. Dessutom fick det inte tillredas mat med gas, utan endast med elektricitet. (Mohammad Ali 2010.)

En förändring, som dock inte var så synlig, var alla de civilklädda polismän bland publiken. Var tionde man i publiken var en civilklädd polis. Andra förändringar var att man inte fick hämta in papper och pennor till stadiumet, detta betydde att beundrarna kunde inte få några autografer av sina idoler. Åskådarna var inte nöjda över förändringarna, men det måste göras något för att undvika terrorattacker. (Mohammad Ali 2010.)

NSG, eller National Security Guard, har satt ut NSG-centrum i fyra städer i Indien. Det har kommit mera arbetskraft till NSG och de har fått lov att rekvirera icke-militära flygplan vid en nödsituation. (Unnithan 2009.) Övervakningsbyråer håller möten varje dag och koordineringen mellan olika byråer har blivit bättre. (U 2009a.)

Åtta ”snabbreaktionslag” har grundats, och polisen i Mumbai har ökat sin budget, sina vapen och fordon. ATS skall undersöka alla fall som är relaterade med terrorism. Polisen har dessutom nya skottsäkra snabb-båtar och de senaste vapnen. (Mathur 2009.) Man försöker stoppa pengaflödet till terroristerna, men det är inte lätt, för att det finns ingen politisk vilja att stoppa olagliga penningöverföringar och ’hawala’, för att många människor som blivit mutade använder sig av det systemet. (Srivastava 2009.)

Det har godkänts att sjöbevakningen skall få 54 fartyg och 20 flygplan, och dessutom har det godkänts att arbetskraften skall öka med 3000 anställda. Ett nätverk av 46 kustradar skall sättas ut, men det kommer dock att ta över fem år för att få allt att fungera. (U 2009b.)

5 Slutdiskussion och lärdomar

Målet med detta lärdomsprov var att ta reda på hur terrorattacken i Mumbai den 26.11.2008, påverkade turismen där. Direkt efter attacken skedde det hotellavbokningar och användningsgraden i hotell var mycket låg under år 2008, på grund av den dåliga ekonomiska situationen och på grund av terrorattacken.

Resebyråer ville inte att folk skulle resa till Indien på grund av risken för fler attacker. Turismen i flera indiska städer påverkades av attacken, bland annat städerna Kerala och Rajastan. Turisterna anlände inte på samma sätt som de brukade, under toppsäsongen från december till mars år 2008-2009 och även bokningarna som hade gjorts för julen och nyåret år 2008 påverkades.

Taxi-chaufförer och fotograferare började utföra ”terror-rundturer” för turisterna, och turisterna visade intresse för att se de drabbade platserna. Det var inte bara turismen som påverkades av attacken, utan även judarna och butikerna i Mumbai påverkades. Judarna ansåg att Mumbai är en trygg plats, men efter attacken ändrades deras uppfattning och de blev rädda. Åtta stycken av de 26 utlänningar som dog i attacken var nämligen judar. Butikerna påverkades på så vis att de inte lyckades nå sina inkomstmål och deras utländska kunder minskade.

Personen som intervjuades i detta lärdomsprov heter Amarjit Chugh, och han är verkställande direktör för researrangörföretaget Euro-India Business & Travel i Helsingfors. Han tillfrågades vad turismen betyder för Mumbai, och han var av den åsikten att turismen inte är huvudinkomsten i Mumbai, men att där pågår mer och mer inrikesturism och arrangerade resor av utländska researrangörer. Turisterna landar på flygfältet i Mumbai och sedan flyger de vidare till andra städer i Indien, såsom Goa och Kerala.

Då Amarjit blev tillfrågad hur turismen har utvecklats i Mumbai, så svarade han att den har utvecklats med hjälp av turismutvecklingsorganisationer och lokala researrangörer. Amarjit tillägger att ”många indier har blivit rikare och de har hämtat med sig internationell inflytan till Mumbai och stadens image som turismdestination har förbättrats.”

På frågan om vilka följderna av attacken var för turismen, så svarade han att ”attacken inverkar mera på ekonomin och på de icke-muslimska religionerna än på turismen.” Amarjit är av den åsikten att attacken påverkar turismen lite, men hotellen har restaurerats och turisterna reser som vanligt. Turisterna kommer som de brukar, men alla är lite rädda.

På frågan vad som görs för att undvika terrorattacker i framtiden, så svarade Amarjit att säkerheten har ökat, och att allas identitet kontrolleras överallt. Det är armén och polisen som sköter övervakningen, och de övervakar bland annat järnvägsstationen och flygfälten. Amarjit tillägger att ”Indiens regering har introducerat identitetskort till alla medborgare och detta är första gången i Indiens historia som någonting sådant sker.”

Annat som görs för att undvika terrorattacker i framtiden, är att man har byggt bunkrar, lagt till vakter vid ingångarna och utgångarna, och man har byggt väggar runt hus och tempel. Efter attacken görs kroppsundersökningar och det söks igenom folks väskor. Det finns 30 vakter som skall vakta Mumbais sjösida och Taj-Mahal hotellet. Det har grundats nya lagar mot terrorismen. Säkerheten på idrottsarenor har förbättrats, man vill inte att det skall ske attacker på idrottsevenemang. Men allt går inte att undvika, för att trots att man ökat på säkerheten på idrottsarenor, så skedde det en terrorattack på en cricketstadion i april år 2010. Attacken skedde i staden Bangalore och åtta personer skadades. (Majumdar 2010.)

Övervakningsbyråer håller möten varje dag, och koordineringen mellan olika byråer har förbättrats. Polisen har ökat på budgeten, på sina vapen och fordon och de har nya skottsäkra snabbåtar och de senaste vapnen. Man försöker stoppa penningflödet till terroristerna, men det är inte lätt. Sjöbevakningen skall få 54 fartyg och 20 flygplan och arbetskraften skall öka med 3000 anställda. Dessutom skall ett nätverk av 46 kustradar sättas ut.

Men fastän det har gjorts mycket för att försöka undvika terrorism i framtiden, så försvinner terrorismen inte, såsom de tio nya larmen ett år efter terrorattacken visar och likaså attacken på cricketstadion, är och förblir terrorismen ett hot och en verklighet i Indien.

Källor

Ajk Council 2005. Jammu Map. Finns att läsa och se på:

<http://www.ajkcouncil.com/Images/JammuMap1.jpg>. Hämtat: 8.4.2010.

Andersson, P.J. 2004. Indien, Personlig guide av Per J. Andersson. Svenska Tryckcentralen. Avesta.

Andersson, P.J. 2007. Indien, Personlig guide av Per J. Andersson. Andra upplagan. STC. Avesta.

Bakshi-Dighe, A.. 2008. 26.12.2008. Panic room. Volym 1, nr 22, s. 20-21. Finns att läsa på:
<http://books.google.com/books?id=jTIEAAAAMBAJ&pg=PT78&dq=mumbai's+response+to+terror+attack+26/11+2008&hl=fi&cd=2#v=onepage&q&f=false>. Läst: 24.3.2010.

Baweja, H. 2008. 13.12.2008. A Mindset of Insecurity. Finns att läsa på:

http://www.tehelka.com/story_main40.asp?filename=Ne131208a_mindset.asp. Läst: 8.4.2010.

Baweja, H. 2009a. 17.1.2009. More Evidance of Lashkar Role, More Evidance Of Our Bungling. Finns att läsa på:

http://www.tehelka.com/story_main41.asp?filename=Ne170109coverstory.asp. Läst: 8.4.2010.

Baweja, H. 2009b. 22.8.2009. Why Can't You See The 26/11 Report? Finns att läsa på:

http://www.tehelka.com/story_main42.asp?filename=Ne220809why_cant.asp. Läst: 8.4.2010.

BBC News 2001. India Pakistan Timeline. Finns att läsa på:

http://news.bbc.co.uk/hi/english/static/in_depth/south_asia/2002/india_pakistan/timeline/2001.stm. Läst: 8.4.2010.

Bhatia, G. 2008. 15.12.2008. Only the Dark Skyline Joined Our Ghettos Together. Volym XLVIII, nr 50, s. 66-67. Finns att läsa på:

<http://books.google.com/books?id=YTEEAAAAMBAJ&pg=PA42&dq=mumbai's+response+to+terror+attack+26/11+2008&hl=fi&cd=3#v=onepage&q&f=false>. Läst: 24.3.2010.

Bose, S. 2008. 28.11.2008. Mumbai attack show method amid madness. Finns att läsa på:

<http://news.bbc.co.uk/2/hi/7753876.stm>. Läst: 14.4.2010.

CDI 2002. Center for Defence Information. In the spotlight: Al Gama'a al-Islamiyya – Islamic group. Finns att läsa på: <http://www.cdi.org/terrorism/algamaa.cfm>. Läst: 28.1.2010.

CFR 2009. Council on Foreign Relations. Hamas. Finns att läsa på: <http://www.cfr.org/publication/8968/>. Läst: 28.1.2010.

Chandran, R. 2009. 26.11.2009. Attack sites draw tourists, inspire music, comics. Finns att läsa på: <http://www.eturbonews.com/12975/attack-sites-draw-tourists-inspire-music-comics>. Läst: 14.4.2010.

Chatterjee, S. 2008. 7.12.2008. Mumbai terror attacks hit Indian tourism. Finns att läsa på: <http://www.arabianbusiness.com/540353-mumbai-terror-attacks-hit-indian-tourism-at-the-start-of-peak-season>. Läst: 28.10.2009.

Chhabra, A. 2008. 15.12.2008. The best way to fight terrorism is not to be scared. Volym XLVIII, nr 50, s. 68-69. Finns att läsa på: <http://books.google.com/books?id=YTEEAAAAMBAJ&pg=PA42&dq=mumbai's+response+to+terror+attack+26/11+2008&hl=fi&cd=3#v=onepage&q&f=false>. Läst: 24.3.2010.

Chugh, A. 14.4.2010. Euro-India Business & Travel. Verkställande direktör. E-post.

Cwg Delhi. 2010. XIX Commonwealth Games Delhi. Finns att läsa på: <http://www.cwgdelhi2010.org/>. Läst: 13.4.2010.

Datta, S. & Koppikar, S. 2008. The Armies of the Night. Outlook. 15.12.2008. Volym XLVIII, nr 50, s. 30-36. Finns att läsa på: <http://books.google.com/books?id=YTEEAAAAMBAJ&pg=PA42&dq=mumbai's+response+to+terror+attack+26/11+2008&hl=fi&cd=3#v=onepage&q&f=false>. Läst: 24.3.2010.

Drakos, K. & Kutun, A.M. 2003. Journal of Conflict Resolution. 2003, 47; 621, s.621. Regional Effects of Terrorism on Tourism in Three Mediterranean Countries. Internet-undersökning. Finns att läsa på: <http://jcr.sagepub.com/cgi/content/abstract/47/5/621>. Läst: 14.9.2009.

Ebookers. 2009. Mumbai – Maharashtran pärikaupunki. Finns att läsa på: <http://content.ebookers.fi/intia/mumbai.html>. Läst: 18.11.2009.

Falk, O. & Morgenstein, H. 2009. Suicide Terror Understanding and Confronting the threat. John Wiley & Sons, Inc. Hoboken, New Jersey.

Global Security. 2010. Hizballah. Finns att läsa på:

<http://www.globalsecurity.org/military/world/para/hizballah.htm>. Läst: 28.1.2010.

Goodrich, J.N. 2002. September 11, 2001 attack on America: a record of the immediate impacts and reactions in the USA travel and tourism industry. Internet-undersökning. Finns att läsa på: http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6V9R-46081GP-4&_user=10&_rdoc=1&_fmt=&_orig=search&_sort=d&_docanchor=&view=c&_searchStrId=1069612454&_rerunOrigin=google&_acct=C000050221&_version=1&_urlVersion=0&_userid=10&md5=dbd6112a611582bc0b4080c1cb0b4b1c. Läst: 15.9.2009.

Green, J. 2007. Global Cities Mumbai. Evans Brothers Limited. London.

Haberfeld, M.R & von Hassel, A. 2009. A New Understanding of Terrorism Case, Studies, Trajectories and Lessons Learned. Springer Science and Business Media. New York.

Helsingin Sanomat 2009. 26.11.2009. Mumbaissa muistettiin terrori-iskujen vuosipäivää. Tidningsartikel. Finns att läsa på:

<http://www.hs.fi/ulkomaat/artikkeli/Mumbaissa+muistettiin+terrori-iskujen+vuosip%C3%A4iv%C3%A4%C3%A4/1135251029959>. Läst: 26.11.2009.

Helsingin Sanomat 2010. 6.5.2010. Mumbain iskujen tekijä sai kuolemantuomion.

Tidningsartikel. Finns att läsa på:

<http://www.hs.fi/ulkomaat/artikkeli/Mumbain+iskujen+tekij%C3%A4+sai+kuolemantuomion/1135256635422>. Läst: 6.5.2010.

Harju, J. 2007. 29.9.2007. Vaatteiden alle näkevä skanneri koekäyttöön Helsinki-Vantaalla.

Tidningsartikel. Finns att läsa på:

<http://www.hs.fi/kotimaa/artikkeli/Vaatteiden+alle+n%C3%A4kev%C3%A4+skanneri+koek%C3%A4ytt%C3%B6%C3%B6n+Helsinki-Vantaalla/1135230655190>. Läst: 17.2.2010.

Henderson, J.C. 2007. Tourism Crisis: Causes, Consequences and Management. Butterworth-Heinemann. Oxford.

Heyer, H. 2008. 1.12.2008. Mumbai will prevail, terror won't. Finns att läsa på:

<http://www.eturbonews.com/6503/mumbai-will-prevail-terror-won-t>. Läst: 14.4.2010.

Hindustan Times 2009. 23.12.2009. Database to fight terrorism will keep eye on you. Tidning-sartikel. Finns att läsa på: <http://www.hindustantimes.com/rssfeed/india/Database-to-fight-terrorism-will-keep-eye-on-you/Article1-489540.aspx>. Läst: 17.2.2010.

Huhtala, H. & Hakala, S. 2007. Kriisi ja viestintä. Gaudeamus. Helsinki.

Images Google. 2006. Israelis Invade India. Finns att se på :

http://images.google.com/imgres?imgurl=http://web.jrn.columbia.edu/studentwork/religion/2006/Chabad-2520House.jpg&imgrefurl=http://web.jrn.columbia.edu/studentwork/religion/2006/religions/judaism/index.htm&usg=__J1kUO4z0ZoFCoxzmv_zKDs7S99o=&h=360&w=480&sz=60&hl=fi&start=19&um=1&itbs=1&tbnid=j_7WlpQ0B8PLJM:&tbnh=97&tbnw=129&prev=/images%3Fq%3Dchabad%2Bhouse%26um%3D1%26hl%3Dfi%26sa%3DX%26rls%3Dcom.microsoft:en-US%26rlz%3D1I7GGLL_fi%26tbs%3Disch:1. Sett: 18.4.2010.

Images Google. 2007a. Hotel Chains in India. Bild. Finns att se på :

http://images.google.com/imgres?imgurl=http://www.indiachainhotels.com/images/Taj_Mahal_Palace_Hotel_at_night.jpg&imgrefurl=http://www.indiachainhotels.com/hotelchains.html&usg=__-W_jk6HsEYUJ0SK7kizJvfXY2II=&h=768&w=1024&sz=111&hl=fi&start=24&um=1&itbs=1&tbnid=QitHjeRNCJLoeM:&tbnh=113&tbnw=150&prev=/images%3Fq%3DTaj%2BMahal%2Bhotel%26start%3D20%26um%3D1%26hl%3Dfi%26sa%3DN%26rls%3Dcom.microsoft:en-US%26rlz%3D1I7GGLL_fi%26ndsp%3D20%26tbs%3Disch:1. Sett: 18.4.2010.

Images Google. 2007b. Mumbai. Bild. Finns att se på:

http://images.google.com/imgres?imgurl=http://www.tamarindtours.in/view/destinationImages/Mumbai%2520-%2520CST%2520Station.jpg&imgrefurl=http://www.tamarindtours.in/view/tamarindTours.php%3FstrPage%3DdestiDetails%26destiId%3D170&usg=__z6PqpId_rJYtn-lyodWPSl9-9lw=&h=681&w=1024&sz=506&hl=fi&start=62&um=1&itbs=1&tbnid=KRI56c9JH1bB5M:&tbnh=100&tbnw=150&prev=/images%3Fq%3DCST%2BBrailway%2Bstation%26start%3D60%26um%3D1%26hl%3Dfi%26sa%3DN%26rls%3Dcom.microsoft:en-US%26rlz%3D1I7GGLL_fi%26ndsp%3D20%26tbs%3Disch:1. Sett: 18.4.2010.

Images Google. 2009. Things to do in Mumbai. Bild. Finns att se på:

http://images.google.com/imgres?imgurl=http://www.indiatravelguide.org/files/2009/07/leopold-300x225.jpg&imgrefurl=http://www.indiatravelguide.org/things-to-do-in-mumbai.html&usq=__T3HenaJ0QqRwUheFJJJphkXXEJQ=&h=225&w=300&sz=35&hl=fi&start=182&um=1&itbs=1&tbnid=VVbwTfQ5TSodCM:&tbnh=87&tbnw=116&prev=/images%3Fq%3DLeopold%2BCafe%2B%2526%2BBar%26start%3D180%26um%3D1%26hl%3Dfi%26sa%3DN%26rls%3Dcom.microsoft:en-US%26rlz%3D1I7GGLL_fi%26ndsp%3D20%26tbs%3Disch:1. Sett: 18.4.2010.

Images Google 2010a. Mumbai, India. Karta. Finns att se på:

http://images.google.com/imgres?imgurl=http://sistercities.lacity.org/images/map/mumbai.jpg&imgrefurl=http://sistercities.lacity.org/html/05.htm&usq=__elO6mfIZW9HB1sdEWZzBuVH44Vo=&h=377&w=351&sz=169&hl=fi&start=3&um=1&tbnid=nwVLhZQko_fiUM:&tbnh=122&tbnw=114&prev=/images%3Fq%3Dmumbai%2Bindia%2Bmap%26hl%3Dfi%26lr%3D%26rls%3Dcom.microsoft:en-US%26rlz%3D1I7GGLL_fi%26um%3D1. Sett: 26.1.2010.

Images Google 2010b. Police patrol Oberoi Trident hotel. Bild. Finns att se på:

http://images.google.com/imgres?imgurl=http://www.abc.net.au/reslib/200811/r318452_1414989.jpg&imgrefurl=http://www.abc.net.au/news/photos/2008/11/28/2432377.htm&usg=__T1KdLCdT_bJrGsD6sKguh2hX3_Q=&h=840&w=587&sz=68&hl=fi&start=4&um=1&itbs=1&tbnid=r9tu0I62djQ4iM:&tbnh=145&tbnw=101&prev=/images%3Fq%3DOberoi%2BTrident%2Bhotel%26um%3D1%26hl%3Dfi%26rls%3Dcom.microsoft:en-US%26rlz%3D1I7GGLL_fi%26ndsp%3D20%26tbs%3Disch:1. Sett: 18.4.2010.

India Edu News 2009. 23.7.2009. Fight terrorism with education, says Clinton citing Mumbai attacker. Finns att läsa på: http://www.indiaedunews.net/in-focus/July_2009/Fight_terrorism_with_education,_says_Clinton_citing_Mumbai_attacker_8833/. Läst: 17.2.2010.

India Vision 2010. 22.3.2010. New bullet-proof jackets for paramilitary forces by June. Finns att läsa på: <http://www.indiavision.com/news/article/national/38045/>. Läst: 6.4.2010.

International Relations and Security Network 2009. 8.1.2009. India's new anti-terror laws. Finns att läsa på: <http://www.isn.ethz.ch/isn/Current-Affairs/Security-Watch/Detail/?ots591=4888CAA0-B3DB-1461-98B9-E20E7B9C13D4&lng=en&id=95113>. Läst: 28.1.2010.

- Iyengar, P. 2008. 15.12.2008. In Reverse Gear. Volym XLVIII, nr 50, s. 58, 60. Finns att läsa på:
<http://books.google.com/books?id=Y'TEEAAAAMBAJ&pg=PA42&dq=mumbai's+response+to+terror+attack+26/11+2008&hl=fi&cd=3#v=onepage&q&f=false>. Läst: 24.3.2010.
- Jammu & Kashmir 2009. Jammu & Kashmir: A Profile. Finns att läsa på:
<http://jammukashmir.nic.in/profile/welcome.html>. Läst: 8.4.2010.
- Joshi, M. 2010. 14.4.2010. India is high on the hit list. Finns att läsa på:
<http://indiatoday.intoday.in/site/Story/92742/India/India+is+high+on+the+hit+list.html>.
Läst: 14.4.2010.
- Kalevatravel 2009. Mumbai, kaaosta ja harmoniaa. Finns att läsa på:
http://www.kalevatravel.fi/matkapaketit/aasia/mumbai/fi_FI/kohde/. Läst: 22.12.2009.
- Kapadia, P. 2008a. 15.12.2008. The Scene Stealers. Volym XLVIII, nr 50, s. 82-87. Finns att läsa på:
<http://books.google.com/books?id=Y'TEEAAAAMBAJ&pg=PA42&dq=mumbai's+response+to+terror+attack+26/11+2008&hl=fi&cd=3#v=onepage&q&f=false>. Läst: 24.3.2010.
- Kapadia, P. 2008b. 15.12.2008. Tears and Sackcloth. Volym XLVIII, nr 50, s. 72-73. Finns att läsa på:
<http://books.google.com/books?id=Y'TEEAAAAMBAJ&pg=PA42&dq=mumbai's+response+to+terror+attack+26/11+2008&hl=fi&cd=3#v=onepage&q&f=false>. Läst: 24.3.2010.
- Koppikar, S. 2008. 10.12.2008. "I Am Sorry". Finns att läsa på:
<http://www.outlookindia.com/article.aspx?239191>. Läst: 6.4.2010.
- Koppikar, S. & Hasan, S. 2009. 30.11.2009. Nerveous Ticking. Finns att läsa på:
<http://www.outlookindia.com/printarticle.aspx?262952>. Läst: 6.4.2010.
- Kosonen, S. 2008. Jihad Islamin pyhä sota Hengellistä kilvoittelua vai kiihotusta väkivaltaan? Kuva ja Sana. Helsingfors.
- Kumar Menor, V. 2009. 7.8.2009. Mumbai has bled time and again. Finns att läsa på:
<http://www.mid-day.com/news/2009/aug/070809-terrorists-RDX-TNT-acid-bombs-bomb-blasts.htm>. Läst: 14.4.2010.

Kumm, B. 2002. Terrorismens historia. Andra utgåvan. Historiska Media. Lund.

Laine, M., Bamberg, J. & Jokinen, P. 2007. Tapaustutkimuksen taito. Andra utgåvan. Gaudeamus Helsinki University Press. Helsingfors.

Lehtonen, M. 2001. Syyskuun yhdennentoista merkitys. Vastapaino. Tammerfors.

McArthur, J. 2001. Terrorismi, pyhä sota, Raamattu. Kuva ja Sana. Helsingfors.

Majumdar, B. 18.4.2010. Bomb injures eight at cricket stadium after warnings of Islamist strikes. Finns att läsa på: <http://news.scotsman.com/world/Bomb-injures-eight-at-cricket.6235045.jp>. Läst: 18.4.2010.

Maniscalco, P.M. & Christen, H.T. 2010. Homeland Security Principles and Practise of Terrorism Response. Jones and Burlett Publishers. Sudbury, Massachusetts.

Mansfield, Y. & Pizam, A. 2006. Tourism, Security and Safety From theory to Practice. El-savier Inc. Burlington.

Mathur, S. 2009. 19.11.2009. Are We Any Safer? Finns att läsa på: <http://indiatoday.intoday.in/site/Story/71557/Are+we+any+safer.html?page=1>. Läst: 14.4.2010.

Mcgm.gov.in 2009. Mumbai. Finns att läsa på: <http://www.mcgm.gov.in/irj/portal/anonymous?NavigationTarget=navurl://35c3d6226ea0411f54de929d60eabd06>. Läst: 18.11.2009.

Mohammad Ali, Q. 2010. 28.2.2010. Cops taking no chance with the security. Finns att läsa på: <http://indiatoday.intoday.in/site/Story/86087/Mail%20Today%20Stories/Cops+taking+no+chance+with+the+security.html>. Läst: 14.4.2010.

Mumbai on the net. 2009. Bollywood. Finns att läsa på: <http://www.mumbainet.com/template1.php?CID=14>. Läst: 18.11.2009.

Mumbai.org. 2009a. Commercial Capital Mumbai. Finns att läsa på: <http://www.mumbai.org.uk/commercial-capital-mumbai.html>. Läst: 21.12.2009.

Mumbai.org. 2009b. Mumbai Languages. Finns att läsa på:

<http://www.mumbai.org.uk/travel-tips/language.html>. Läst: 21.12.2009.

Mumbai. org. 2009c. Mumbai People. Finns att läsa på:

<http://www.mumbai.org.uk/people.html>. Läst: 21.12.2009.

New Kerala 2009. 5.11.2009. Now, Mumbai has 'Terror-tours' of 26/11 strike sites.

Finns att läsa på: <http://www.newkerala.com/nkfullnews-1-144994.htm>. Läst: 31.12.2009.

Nordberg, E. 2007. Islamistinen terrorismi ja sen vastainen puolustus. Art House Oy. Helsingfors.

NY Times 2009. 7.1.2009. Dossier gives details of Mumbai attacks. Finns att läsa på:

<http://www.thehindu.com/nic/mumbaiattacksevidence-1.pdf>. Läst: 4.1.2010.

O' Connor, N., Stafford, M.R. & Gallagher, G. 2008. Vol. 8, 4, 351-363. The impact of global terrorism on Ireland's tourism industry: An industry perspective. Undersökning. Finns att läsa på: www.palgrave-journals.com/thr. Läst: 29.11.2009.

Outlook India 2008. 30.12.2008. Terrorism, Recession Hit Mumbai Consumers, Stores. Finns att läsa på: <http://news.outlookindia.com/item.aspx?650565>. Läst: 6.4.2010.

Outlook India 2009. 13.5.2009. Commonwealth Games to Boost Tourism in India: Deloitte. Finns att läsa på: <http://news.outlookindia.com/item.aspx?660540>. Läst: 6.4.2010.

Outlook India 2010. 6.4.2010. Bodies of 9 Slain 26/11 Terrorists Were Buried in Jan. Finns att läsa på: <http://news.outlookindia.com/item.aspx?678788>. Läst: 6.4.2010.

Paastela, J. 2005. Terrorismi Ilmiön tausta ja aikaisanalysejä. Sextonde utgåvan i niin & näin-tidningens bokserie 23 45. Juvenes Print. Tammerfors.

Rittichainuwat, B.N. & Chakraborty, G. 2009. Perceived travel risks regarding terrorism and disease: The case of Thailand. Undersökning. Finns att läsa på:

http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6V9R-4THJ67M-1&_user=10&_coverDate=06%2F30%2F2009&_rdoc=1&_fmt=high&_orig=search&_sort=d&_docanchor=&view=c&_acct=C000050221&_version=1&_urlVersion=0&_userid=10&md5=3290e4e7da11511061aa002ad19b78b2. Läst: 15.9.2009.

Ruohomäki, O. 2005. Development in an Insecure World. New Threats to Human Security and Their Implications for Development Policy. Hakapaino Oy. Helsingfors.

Sajnani, M. 2001. Encyclopaedia of Tourism Resources in India. Chawla Offset Press. Delhi.

Schofield, V. 2003. Kashmir in Conflict India, Pakistan and the Unending War. Andra utgåvan. I.B.Tauris & Co Ltd. New York.

Silverman, D. 2005. Doing Qualitative Research: A Practical Handbook. Andra utgåvan. The Cromwell Press Ltd. Trowbridge Wiltshire.

Singh, R. 2008. 15.12.2008. Bombay diary. Volym XLVIII, nr 50, s. 88. Finns att läsa på:
<http://books.google.com/books?id=YTEEAAAAMBAJ&pg=PA48&dq=Mumbai's+response+to+terror+attack&hl=fi&cd=7#v=onepage&q=Mumbai's%20response%20to%20terror%20attack&f=true>. Läst: 6.4.2010.

Sood, V. 2010. 20.3.2010. Seeing Behind The Wall. Finns att läsa på:
http://www.tehelka.com/story_main44.asp?filename=Op200310opinion.asp. Läst: 8.4.2010.

Srinivasaraju, S. 2008. 15.12.2008. A tragedy less telegenic? Volym XLVIII, nr 50, s. 14-15. Finns att läsa på:
<http://books.google.com/books?id=YTEEAAAAMBAJ&pg=PA42&dq=mumbai's+response+to+terror+attack+26/11+2008&hl=fi&cd=3#v=onepage&q&f=false>. Läst: 24.3.2010.

Srivastava, M. 2009. 19.11.2009. Are We Any Safer? Finns att läsa på:
<http://indiatoday.intoday.in/site/Story/71557/Are+we+any+safer.html?page=2>. Läst: 15.4.2010.

The Latest News 2009. Ajmal Amir Kasab. Bild. Hämtat från:
<http://www.thelatestnews.in/wp-content/uploads/2009/04/ajmal-amir-alias-kasab3.jpg>. Hämtat: 18.2.2010.

Thomas, A. & Karafin, A. 2009. Goa & Mumbai. Femte upplagan. Colorcraft Ltd. Hong Kong.

Unnithan, S. 2009. 19.11.2009. Are We Any Safer? Finns att läsa på:
<http://indiatoday.intoday.in/site/Story/71557/Mumbai%20Terror%20Strikes/Are+we+any>

+safer.html. Läst: 15.4.2010.

U, S. 2009a. 19.11.2009. Are We Any Safer? Finns att läsa på:

<http://indiatoday.intoday.in/site/Story/71557/Mumbai%20Terror%20Strikes/Are+we+any+safer.html>. Läst: 15.4.2010.

U, S. 2009b. 19.11.2009. Are We Any Safer? Finns att läsa på:

<http://indiatoday.intoday.in/site/Story/71557/Are+we+any+safer.html?page=3>. Läst: 15.4.2010.

Vision of Humanity 2008. Global recession, Mumbai attacks hit India tourism. Finns att läsa på: <http://www.visionofhumanity.org/news/122/global-recession-mumbai-attacks-hit-india-tourism/>. Läst: 28.10.2009.

Yin, R.K. 2007. Fallstudier: design och genomförande. Liber Ab. Malmö.

Yli-Karjanmaa, H. 2008. Valtiot ja terrorismi. Gummerus Kirjapaino Oy. Vaajakoski.

Bilagor

Bilaga 1. Frågeguide

1. Vad betyder turismen för Mumbai?
/ What does tourism mean to Mumbai?

2. Hur har turismen utvecklats i Mumbai?
/ How has tourism developed in Mumbai?

3. Vilka var de kort- och långsiktiga följderna av terrorattacken 2008 på turismen i Mumbai?
/ Which were the short- and long-term impacts of the terror attack that took place on the 26/11 2008 on the Mumbai tourism?
 - hotell / on hotels
 - turister / on tourists
 - säkerhet / on security
 - atmosfär / on the atmosphere

4. Vad gör man för att undvika terrorattacker i framtiden?
/ What is done to avoid terror attacks in the future?